

ΟΙ 100 ΜΕΡΕΣ ...ΠΟΥ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΑΝ

Οι πρώτες μέρες της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όλο και περισσότερο απομακρύνεται από τις όποιες περιορισμένου χαρακτήρα προεκλογικές δεσμεύσεις της έναντι των εργαζομένων και εναρμονίζει την πολιτική της με εκείνη της προηγούμενης κυβέρνησης της ΝΔ, την οποία μάλιστα και σε ορισμένες περιπτώσεις υπερβαίνει προς πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις.

Με την συνδρομή της Ε.Ε. και των διεθνών χρηματοπιστωτικών -κερδοσκοπικών οργανισμών διαμορφώνεται ένα ασφυκτικό κλίμα πειθάρχησης των εργαζομένων και της ελληνικής κοινωνίας.

Με την τρομοκρατία των ελλειμμάτων, την ψευδή εικόνα περί του αναπόφευκτου των αλλαγών που προτείνονται, προσπαθούν να εμπεδώσουν ένα κλίμα μοιρολατρίας και ηττοπάθειας.

Με πρόσχημα την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με την ουσιαστική συναίνεση της ΝΔ επιχειρεί να αλλάξει πλήρως το οικονομικό κοινωνικό τοπίο, να αφαιρέσει θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα και να προωθήσει μία ακόμα μεγαλύτερη αναδιανομή εισοδημάτων και δικαιωμάτων σε βάρος μας με στόχο να μειώσει τα εισοδήματά μας κατά 20% την επόμενη διετία.

Με τον κρατικό προϋπολογισμό του 2010, με το προετοιμαζόμενο πρόγραμμα σταθερότητας και με τις πολιτικές που προωθούν σε εφαρμογή τους προχωρά σε περικοπή των επιδομάτων μας και ευρύτερα όλων των δημόσιων υπαλλήλων κατά 10%, οδηγώντας σε μείωση τις αποδοχές μας και δίνοντας έτσι και την κατεύθυνση για την

εισοδηματική πολιτική και στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα.

Ενώ χρειάζεται στήριξη και ενίσχυση των μισθών, της εγχώριας παραγωγικής βάσης και της απασχόλησης, η κυβέρνηση, παραδομένη στις διεθνείς αγορές και τις νεοφιλελεύθερες επιλογές των κυρίαρχων της Ε.Ε., κάνει ακριβώς το αντίθετο, οδηγώντας σε επιδείνωση της ύφεσης και

σε αύξηση της ανεργίας και της εργασιακής επισφάλειας.

Όσον αφορά τα φορολογικά, εάν εξαιρέσουμε το 1 δισ. που θα προέλθει από την έκτακτη εισφορά στα κέρδη και τη μεγάλη ακίνητη περιουσία του 2008, τότε τα υπόλοιπα 3 δισ. ευρώ, τα οποία προβλέπονται στον προϋπολογισμό του 2010, θα προκύψουν από μια νέα φοροεπιδρομή στα λαϊκά στρώματα με άμεσους και κυρίως έμμεσους φόρους, που είτε προαναγγέλλονται με την μέθοδο των επιλεκτικών διαρροών είτε θα περιλαμβάνονται στο νέο φορολογικό νομοσχέδιο που θα κατατεθεί μέχρι τα τέλη του Μάρτη.

Η μείωση μισθών μαζί με την αύξηση των φόρων, κυρίως των έμμεσων, συνιστά μια μεγάλη κοινωνική λεηλασία, ενώ θα

έπρεπε να εφαρμοστεί μια πολιτική σε ριζικά αντίθετη κατεύθυνση για τον περιορισμό της φορολογικής ασυλίας μεγάλων κερδών, μεγάλων εισοδημάτων, μεγάλων περιουσιών, μεγάλων κληρονομιών και της φοροδιαφυγής που έχει προσλάβει εκρηκτικές διαστάσεις.

Η κυβέρνηση αθέτησε πλήρως την υπόσχεσή της για κατάργηση του Νόμου «Πετραλιά» και σχεδιάζει την αντικατάστασή του αναδιανεμητικού χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης με το κεφαλαιοποιητικό, τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησής της και την αφαίρεση ασφαλιστικών δικαιωμάτων επαναφέροντας

τις επιλογές του κ. Γιαννίτση το 2001, οι οποίες αποσύρθηκαν μετά τη γενικευμένη κατακραυγή. Το σχετικό νομοσχέδιο ετοιμάζεται και τον Απρίλη θα κατατεθεί από την κυβέρνηση.

Το συνδικαλιστικό μας κίνημα οφείλει, να ανατρέψει το κλίμα φόβου και μοιρολατρίας που επιφέρουν στα λαϊκά στρώματα οι συνέπειες της οικονομικής κρίσης, να πείσει ότι υπάρχει άλλη πολιτική διέξοδος. Να προβάλει τη δική του πρόταση για την

αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης με την δημιουργία της ασπίδας κοινωνικής προστασίας για τα θύματά της και την έξοδο από αυτή με πολιτικές που θα έχουν ως κριτήρια και στόχους την αντιμετώπιση της ανεργίας, την αύξηση των εισοδημάτων των εργαζομένων, τη στήριξη των κοινωνικών αγαθών της Παιδείας, της Υγείας και της Ασφάλισης, την απόκρουση των ιδιωτικοποιήσεων, την πλήρη και σταθερή εργασία, την αύξηση της φορολογίας του κεφαλαίου, την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτά προϋποθέτουν μία άλλη ιεράρχηση των προβλημάτων της οικονομίας. Ότι προτεραιότητα δεν θα δίνεται στο δημοσιονομικό έλλειμμα αλλά στο πραγματικό έλλειμμα της χώρας που είναι κοινωνικό, αναπτυξιακό και παραγωγικό.

Γενικόλογα...

με συγκεκριμένους στόχους

100 πρώτες μέρες θητεία της νέας Υπουργού Παιδείας με γενικόλογες δηλώσεις απέναντι στα μεγάλα εκπαιδευτικά προβλήματα.

-Υπόσχεται

ένα διαφορετικό λύκειο με Εθνικό Απολυτήριο.

Γεμάτο με

περιφερειακές

και πανελλαδικές

εξετάσεις. Αυτές

όμως θα εντείνουν τον

ανταγωνισμό και τα φροντιστήρια, και θα υποβαθμίσουν

ακόμα περισσότερο την εκπαιδευτική διαδικασία

-Διακηρύσσει την «αναβάθμιση»

της χιλιοσταλαιπωρημένης επαγγελματικής εκπαίδευσης με το

Τεχνολογικό Λύκειο. Βασισμένο

όμως στις ανάγκες της αγοράς. Καμία

δέσμευση για ενσωμάτωση σε αυτό

όλων των μορφών κατάρτισης που

λειτουργούν στα άλλα Υπουργεία

στο χώρο της δευτεροβάθμιας

εκπαίδευσης.

-Υπόσχεται τη στήριξη των

εκπαιδευτικών, αλλά με σύνδεση

της περίφημης αξιολόγησής τους

με τον μισθό και την εξέλιξή τους.

Χωρίς συγκεκριμένες δεσμεύσεις

για την αύξηση των μισθών τους,

τη βελτίωση του εργασιακού status,

την κατάργηση της ωρομισθίας, την

καθιέρωση ουσιαστικής ετήσιας

επιμόρφωσής τους

-Διακηρύσσει την αύξηση

των δαπανών για την παιδεία.

Χωρίς όμως να περιγράφονται τα

χρονικά βήματα υλοποίησης του

στόχου του 5%, και με λογιστικές

αλχημείες στον προϋπολογισμό

του 2010, προσπαθεί να μας πείσει

για το μεγάλο ενδιαφέρον του

πρωθυπουργού για την παιδεία.

-Υπόσχεται το διάλογο με τους

εκπαιδευτικούς φορείς. Παράλληλα

όμως δηλώνει πως «το πρόγραμμά

μας είναι αδιαπραγμάτευτο»!

Πρωθεί μια δήθεν διαβούλευση

μέσω διαδικτύου με στόχο στην

πραγματικότητα τον παραγκωνισμό

και περιθωριοποίηση των

συνδικαλιστικών οργάνων.

- Εξαγγέλλει αξιοκρατία και

διαβούλευση για ένα νέο σύστημα

προσλήψεων εκπαιδευτικών

μέσω ΑΣΕΠ, περιφρονώντας του

δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικούς με

προϋπηρεσία που μάζεψαν μόριο

το μόριο υπηρετώντας σε δημόσια

σχολεία σε όλη τη χώρα.

- Ενοχοποιεί με τις δηλώσεις της

τον εκπαιδευτικό για όλα τα στραβά

του εκπαιδευτικού συστήματος.

Με όλα τα παραπάνω, μάλλον

τη νεοφιλελεύθερη συνταγή των

Βρυξελλών διαφαίνεται πως θα

ακολουθήσει η κυβέρνηση και

στον τομέα της παιδείας, και όχι

μία πολιτική που έχει πραγματικά

ανάγκη η δημόσια εκπαίδευση.

Αποπροσανατολιστική «διαβούλευση»

Η ηγεσία του Υπ. Παιδείας έδωσε στη δημοσιότητα συνοπτικό κείμενο-πλαίσιο με προτάσεις για ζητήματα εκπαιδευτικών και στελεχών της εκπαίδευσης. Ευδιάκριτος στόχος του κειμένου αυτού είναι η στοχοποίηση του εκπαιδευτικού.

«Η πολιτεία εκτιμά και σέβεται το έργο του και αναγνωρίζει την προσφορά του στην κοινωνία», τονίζεται στο εισαγωγικό μέρος του κειμένου, «αλλά», συνεχίζει, «οφείλει με τη δική του θετική συμβολή να διορθώσει όλες τις διαστρεβλώσεις που έχει συσσωρεύσει το σύστημα». Ιδού, λοιπόν, ο ένοχος για τις «ανορθολογικές καταστάσεις και αδιέξοδα» που παρατηρούνται στα σχολεία. Και λίγο πιο κάτω σημειώνεται: «Διεθνείς έρευνες ... κατέδειξαν ότι η Ελλάδα ανήκει στις χώρες με την καλύτερη αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό και ταυτόχρονα με τις μικρότερες επιδόσεις των μαθητών».

Τι παραλείπει το κείμενο; Άλλες, πιο σημαντικές «πρωτιές» της χώρας, όπως στην υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης και της έρευνας. Αλλά τέτοιες επισημάνσεις δεν εξυπηρετούν το βασικό και άμεσο στόχο της ηγεσίας του Υπ. Παιδείας, που δεν είναι άλλος από την υπονόμευση του κύρους και της θέσης των εκπαιδευτικών.

συνέχεια από
-σελ 1-

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΣΤΙΣ 10 ΦΕΒΡΑΡΗ

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ:

- Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% τουλάχιστον του ΑΕΠ ή στο 15% του Κρατικού Προϋπολογισμού.
- Γνήσιες και ουσιαστικές κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας .
- Ο μισθός του νεοδιόριστου να διαμορφωθεί στα 1400 ευρώ καθαρά με αναλογικές αυξήσεις στα υπόλοιπα κλιμάκια. Άμεση καταβολή της ειδικής παροχής των 176 ευρώ και του συνόλου των αναδρομικών.
- Διασφάλιση του δημόσιου καθολικού και κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης. Πλήρη σύνταξη με 30 χρόνια εργασίας.
- Επιστροφή των καταληστευθέντων αποθεματικών στα ταμεία.
- Άμεση κρατική επιχορήγηση του ΤΠΔΥ και του ΟΠΑΔ για να ανταποκριθούν στις άμεσες υποχρεώσεις τους.
- Διορισμοί μόνιμου προσωπικού –κατάργηση της ωρομισθίας.
- Καμιά αλλαγή στο σύστημα διορισμών μέχρι να διοριστούν ως μόνιμοι όλοι όσοι βρίσκονται στους πίνακες προϋπηρεσίας.
- Υπογραφή κλαδικής ΣΣΕ για το εργασιακό καθεστώς και τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών σύμφωνα με τη θέση της ΟΛΜΕ.
- Νομοθετική ρύθμιση για ανώτατο όριο μαθητών στο τμήμα 25, στις κατευθύνσεις 20 και στα εργαστήρια 10.
- Όχι στην αποκέντρωση της εκπαίδευσης.
- Όχι στα μέτρα που προωθούν την ιδιωτικοποίηση στη δημόσια εκπαίδευση.
- Ουσιαστική στήριξη της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης.
- Καθιέρωση ετήσιας περιοδικής επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.

**Με τους αγώνες θα ανατρέψουμε αυτή την πολιτική.
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΙΣ Γ.Σ- ΣΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ & ΣΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ**

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Διαδικτυακή και έντυπη περιοδική έκδοση για την εκπαίδευση και τον εκπαιδευτικό
Εκδίδεται από τις Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης
Γενάρης 2010 - Τεύχος 1

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Στο πρώτο τεύχος συνεργάστηκαν:
Γλαρέντζου Ελένη elglaren@sch.gr
Θανοπούλου Κατερίνα kathan1@windowslive.com
Ζωγραφάκη Ελένη elenizograf@yahoo.gr
Καλομοίρης Γρηγόρης agonsyn1@agonsyn.gr
Κοτσιφάκης Θέμης thekotsi@sch.gr
Χαραμής Παύλος agonsyn2@agonsyn.gr

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ : θανοπούλου Κατερίνα

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Από το επόμενο τεύχος γινόμαστε .... πλουσιότεροι.

Σε ύλη και σε συνεργασίες.

Το περιοδικό θα εμπλουτιστεί από άρθρα γνώμης για τα μικρά και μεγάλα ζητήματα που συζητάμε καθημερινά στο σχολείο,

με αφιερώματα σε επίκαιρα θέματα, με πολιτιστικές προτάσεις, με νέα και ανταποκρίσεις από εκπαιδευτικές οργανώσεις της Ευρώπης αλλά και με συνεντεύξεις με ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών.

Περιμένουμε τις κρίσεις σας, τις υποδείξεις σας αλλά και τις συενργασίες σας.

Φιλόδοξο πολύ;

Ελπίζουμε να πετύχουμε χάρис στη δική σας στήριξη και συμμετοχή.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

diadromesekp@gmail.com

και σε όλα τα emails των συνεργατών μας

Η εκπαιδευτική πολιτική της νέας κυβέρνησης

Η κεντρική κατεύθυνση

Το βασικό συμπέρασμα από όσα είπαν ο πρωθυπουργός και η υπουργός Παιδείας στη Βουλή κατά τη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης, αλλά και από τις πρώτες κινήσεις της νέας ηγεσίας του Υπ. Παιδείας, είναι ότι το ΠΑΣΟΚ, και στη νέα κυβερνητική θητεία του, επιμένει στην πολιτική που εφάρμοσε ως κυβέρνηση παλαιότερα, ιδιαίτερα κατά την περίοδο 1996-2004.

Μένει πιστή, δηλαδή, η νέα κυβέρνηση στα νεοφιλελεύθερα προτάγματα και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για «ποιότητα» και αξιολόγηση με τα κριτήρια της Λισσαβόνας.

Η υπουργός Παιδείας προσδιόρισε ως στόχο του εκπαιδευτικού μας συστήματος το να εφοδιάζει τους μαθητές με ένα «χαρτοφυλάκιο δεξιοτήτων και ικανοτήτων» που θα τους επιτρέψει να έχουν ένα «σχέδιο ζωής». Αναφέρθηκε, επίσης, αλλά γενικόλογα, σε νέα αναλυτικά προγράμματα και σχολικά βιβλία. Δεν διευκρίνισε όμως σε ποια κατεύθυνση θα κινούνται αυτά.

Για τις Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις (ΣΕΚ) το ζήτημα είναι να αλλάξει η πολιτική που στη θέση της γενικής μόρφωσης και της ολοκληρωμένης γνώσης τοποθετεί την εκμάθηση δεξιοτήτων, τη συσσώρευση ασύνδετων πληροφοριών και ασπόνδυλων γνώσεων.

Προτείνουμε την αντικατάσταση των ισχυόντων αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων, που σχεδιάστηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ολοκληρώθηκαν επί κυβερνήσεων της Ν.Δ.

Τα προγράμματα αυτά, καθώς και τα αντίστοιχα σχολικά βιβλία, δεν εξασφαλίζουν στη νέα γενιά μια πολυδιάστατη, αντικειμενική και επιστημονικά τεκμηριωμένη γνώση, ενώ αντίθετα προωθούν την ανταγωνιστικότητα, την επιχειρηματικότητα και γενικότερα το σχολείο της αγοράς.

Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας

Η Υπουργός Παιδείας δεσμεύτηκε ότι «**ξεκινάμε την πιλοτική εφαρμογή Ζωνών Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας,** σε περιπτώσεις σχολείων που παρουσιάζουν μεγάλο εκπαιδευτικό έλλειμμα, είτε λόγω γεωγραφικής απομόνωσης είτε λόγω της κοινωνικό-οικονομικής κατάστασης των μαθητών». Θετικό ως εξαγγελία. Όμως τέτοιες εξαγγελίες έχουν γίνει πολλές στο παρελθόν. Τα

ερωτήματα επανέρχονται. Θα έχει, άραγε, συνέχεια το πιλοτικό πρόγραμμα; Θα θεμελιωθεί σωστά πάνω σε παιδαγωγικές αρχές; Θα προβλέπει τόσο εκπαιδευτικά όσο και κοινωνικά μέτρα και πολιτικές στήριξης των παιδιών και των οικογενειών τους; Επαρκεί άραγε το ένα δισ. επιπλέον για όλα όσα εξαγγέλλονται;

Υπάρχει όμως και το κυβερνητικό προηγούμενο. **Τα μέτρα στήριξης των μαθητών και τα προγράμματα αντισταθμιστικής εκπαίδευσης** (μέτρα σε κάθε περίπτωση με αποσπασματικό χαρακτήρα), που ορισμένα θεσμοθετήθηκαν από κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, δεν στηρίχτηκαν στη συνέχεια.

Η ενισχυτική διδασκαλία στα Γυμνάσια ουσιαστικά εγκαταλείφθηκε, ενώ **η Π.Δ.Σ στα Λύκεια,** ιδιαίτερα κατά την τελευταία περίοδο της κυβερνητικής θητείας του ΠΑΣΟΚ (2001-03), υποβαθμίστηκε δραματικά (καθυστερήσεις στην έναρξή της, στην πληρωμή των εκπαιδευτικών κ.λπ.).

Αλλαγές στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση - Σύστημα πρόσβασης στην Τριτοβάθμια

Σε ό,τι αφορά τις αναγκαίες αλλαγές στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, η υπουργός περιορίστηκε σε αναφορές για Γενικό Λύκειο με ταυτότητα (;) καθώς και για Τεχνολογικό-Επαγγελματικό Λύκειο με προοπτικές μέσω της αναβάθμισης. Φυσικά, ούτε σκέψη για «ενιαίο» λύκειο.

Όμως και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ του 1998, δια στόματος του τότε υπουργού Παιδείας κ. Γερ. Αρσένη, υποσχόταν ότι τα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια, που τότε ιδρύθηκαν, θα έδιναν «τη δυνατότητα επιλογών σε προγράμματα και εκπαιδευτικές διαδρομές για την ολοκλήρωση των επαγγελματικών στόχων των αποφοίτων της Τ.Ε.Ε.».

Δηλαδή, ό,τι ακριβώς ισχυρίζεται και η νυν υπουργός Παιδείας. Όμως το ότι δεν υπάρχει κανείς πλέον, ούτε ανάμεσα σε όσους εμπνεύστηκαν τη «μεγάλη μεταρρύθμιση» στην Τ.Ε.Ε. το 1998, που να την υπερασπίζεται, δημιουργεί μελαγχολικές σκέψεις για το πού μπορεί να οδηγηθούμε και σήμερα.

Μας ανησυχεί, επίσης, και η σχεδιαζόμενη «**ενίσχυση του ρόλου και της συμμετοχής των περιφερειακών και τοπικών αρχών και παραγωγικών φορέων για τη διασύνδεση των ειδικοτήτων του Τεχνολογικού Λυκείου με τις ανάγκες της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης.**»

Είναι φανερό ότι αυτός ο σχεδιασμός σημαίνει ότι οι επιχειρηματίες, οι εταιρείες κ.λπ. θα παρεμβαίνουν στο περιεχόμενο και τις ειδικότητες που θα παρέχονται, ώστε να υπηρετούνται τα στενά οικονομικά τους συμφέροντα.

Η πιστοποίηση του Γενικού Λυκείου με Εθνικό Απολυτήριο, μετά από γενικές και αντικειμενικές εξετάσεις σε επιλεγμένο αριθμό μαθημάτων, και η καθιέρωση

συστήματος πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με βάση το Εθνικό Απολυτήριο αφήνει αναπάντητα πολλά ερωτήματα. **Θα αυξηθεί ο αριθμός των εισακτέων στα ΑΕΙ και ΑΤΕΙ στην κατεύθυνση της ελεύθερης πρόσβασης** στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση των αποφοίτων της Δευτεροβάθμιας; **Θα στηριχθούν τα**

ΑΕΙ και ΑΤΕΙ με την αναγκαία χρηματοδότηση και τις απαιτούμενες υποδομές και προσωπικό, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν

στο μεγαλύτερο αριθμό φοιτητών; Θα κατοχυρωθεί το δικαίωμα ισότιμης πρόσβασης στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση των αποφοίτων του Τεχνολογικού-Επαγγελματικού Λυκείου; Θα καταργηθεί άμεσα η «βάση του 10», που περιόρισε το δικαίωμα στη μόρφωση σε 70.000 περίπου νέους και νέες την τελευταία τετραετία;

Ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης

Είναι γνωστό ότι προηγούμενη κυβέρνηση, κυριολεκτικά «στο παρά πέντε», μόλις 24 ώρες πριν τη λήξη της προεκλογικής περιόδου, προχώρησε στη διαδικασία «αδειοδότησης των κολεγίων».

Είναι φανερό ότι έτσι «ξεπληρώθηκαν τα τελευταία γραμμάτια» αλλά και εξαγοράστηκαν κάποιες χιλιάδες ψήφοι.

Είναι γεγονός, όμως, ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και ο ίδιος ο σημερινός πρωθυπουργός ως υπουργός Παιδείας εισήγαγαν και εφάρμοσαν τις πιο σκληρές νεοφιλελεύθερες πρακτικές, λογικές και θεσμούς στη χώρα μας.

Εξάλλου, η υπουργός παιδείας δήλωσε πρόσφατα ότι η επίκληση

της αρχής «η παιδεία είναι αρμοδιότητα των κρατών μελών» δεν είναι νομικά επαρκής και ότι η απαγόρευση της δικαιόχρησης (franchising) σε «προϊόντα» εκπαίδευσης δεν είναι νομικά εφικτή.

Πρόσθεσε μάλιστα ότι θα προσπαθήσει να τα βρει με την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε κάποια άλλη βάση, στην κατεύθυνση της αξιολόγησης και της διασφάλισης της ποιότητας.

Εμείς επιμένουμε ότι πρέπει να καταργηθούν τα Κέντρα Ελεύθερων Σπουδών / κολέγια, κάτι που είναι εφικτό ακόμη και με βάση το κοινοτικό δίκαιο.

Η θέση των εκπαιδευτικών

Σε ό,τι αφορά τους εκπαιδευτικούς, η υπουργός Παιδείας δηλώνει ότι «αξιολόγηση, επιβράβευση, επιμόρφωση είναι το τρίπτυχο που διέπει τη σχέση αμοιβαίου σεβασμού. Η αξιοπρεπής αμοιβή και τα κίνητρα στους εκπαιδευτικούς είναι κομβικό σημείο της πολιτικής μας». Μάλιστα, στο κείμενο του κυβερνώντος κόμματος που αναρτήθηκε τρεις

ημέρες πριν τις εκλογές με τίτλο «Ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα για τη νέα εποχή» αναφέρεται ότι «η βελτίωση του μισθού των εκπαιδευτικών θα συνδυάζεται με τον αναβαθμισμένο ρόλο τους, τις αυξημένες υποχρεώσεις τους, την επιμόρφωση και ένα σύστημα αξιολόγησης της εκπαιδευτικής μονάδας και του έργου τους».

Αυτό που διαπιστώνει κανείς, ακόμη και με την παραπάνω γενικόλογη αναφορά, είναι ότι η νέα κυβέρνηση συνεχίζει να αντιμετωπίζει τους εκπαιδευτικούς ως ένα φθινό, εκμεταλλεύσιμο και ιδεολογικά υποταγμένο εργατικό δυναμικό. Καμιά ουσιαστική δέσμευση για την ανάγκη ολόπλευρης επιστημονικής, οικονομικής και επαγγελματικής στήριξης των εκπαιδευτικών.

Η επιμονή στη σύνδεση του μισθού με την αξιολόγηση παραπέμπει στην πολιτική του Γ. Αρσένη, που θεσμοθέτησε την αξιολόγηση ως μηχανισμό χειραγώγησης και συμμόρφωσης των εκπαιδευτικών. Αυτή η πολιτική προέβλεπε τη συγκρότηση σώματος εξωτερικών αξιολογητών και σχεδίαζε να νομιμοποιήσει τη μισθολογική καθήλωση ενός μεγάλου τμήματος εκπαιδευτικών με το πρόσημα της αρνητικής αξιολόγησης.

Η γενικόλογη αναφορά της υπουργού στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, χωρίς ταυτόχρονη δέσμευση για άμεση θεσμοθέτηση και εφαρμογή της ετήσιας επιμόρφωσής τους με απαλλαγή από τα διδακτικά τους καθήκοντα, δεν έχει κανένα πρακτικό αντίκρυσμα.

Είναι γεγονός, επίσης, ότι την «κακοδαιμονία» των χιλιάδων αποσπασμένων εκπαιδευτικών στην Κ.Υ. του ΥΠΕΠΘ ή σε άλλες υπηρεσίες την αξιοποίησαν και τη διέυρναν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ οικοδομώντας τις δικές τους πελατειακές σχέσεις. Πάντως, η ΟΛΜΕ έχει καταθέσει προτάσεις, που είναι και σήμερα επίκαιρες, για το εργασιακό καθεστώς των καθηγητών και τις υπηρεσιακές τους μεταβολές, που κατοχυρώνουν τη δικαιοσύνη, την αντικειμενικότητα και τη διαφάνεια και, επίσης, περιορίζουν τους πελατειακούς μηχανισμούς.

ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Πολύς λόγος έγινε για την αποκαθήλωση των θρησκευτικών συμβόλων από τους σχολικούς χώρους, με αφορμή σχετική απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Ωστόσο, στη χώρα μας τα προβλήματα που συνδέονται με το θρησκευτικό χαρακτήρα του σχολείου είναι ιδιαίτερα έντονα. Μια από τις αιτίες είναι η αντιφατική πολιτική που ακολούθησε στο θέμα αυτό η προηγούμενη κυβέρνηση.

Παραμένουν τα προβλήματα

Αλλά και μετά την κυβερνητική αλλαγή δεν φαίνεται να έχουν αλλάξει πολύ τα πράγματα. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση μαθήτριας λυκείου στην περιοχή της Αθήνας που καταγγέλλει ο Συνήγορος του Πολίτη. Ο νέος διευθυντής του σχολείου της αυθαίρετα αποφάσισε το Νοέμβριο του 2009 να την υποχρεώσει να συμμετέχει στο μάθημα των Θρησκευτικών απορρίπτοντας το αίτημα των γονέων της, που ζητούσαν την απαλλαγή της. Και όμως η ίδια μαθήτρια τα δύο προηγούμενα χρόνια είχε απαλλαγεί χωρίς κανένα πρόβλημα. Ο διευθυντής, βέβαια, έχει το δικό του τρόπο να (πα)ερμηνεύει τη σχετική νομοθεσία. Αλλά και το αίτημα του Ελληνικού Παρατηρητηρίου των Συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΣΕ) προς την νυν υπουργό Παιδείας παραμένει αναπάντητο, όπως καταγγέλλει το ΕΠΣΕ με Δελτίο Τύπου (7-1-2010).

Ο δημόσιος διάλογος για το χαρακτήρα του μαθήματος των Θρησκευτικών στην εκπαίδευση και για τη δυνατότητα απαλλαγής των μαθητών από την υποχρέωση παρακολούθησής του, που αναπτύχθηκε το τελευταίο διάστημα στη χώρα μας, δείχνει πόσο έντονη είναι η ανάγκη και οι πιέσεις για αλλαγή, αλλά και πόσο ισχυρές οι αντιστάσεις που την παρεμποδίζουν. Το μάθημα των Θρησκευτικών, παρά τις αλλαγές που έχουν γίνει το τελευταίο διάστημα στα σχολικά προγράμματα και βιβλία, έχει ευδιάκριτη τη διάσταση της συστηματικής και συνεχούς κατήχησης των παιδιών και των νέων από την τρυφερή τους ηλικία.

Γενικότερα, με το ισχύον μάθημα των Θρησκευτικών αλλά και την όλη φιλοσοφία στην οποία στηρίζεται η ελληνική εκπαίδευση:

(α) καλλιεργείται η αίσθηση της «υπεροχής» όσων αποδέχονται την ορθοδοξία έναντι όσων πρεσβεύουν άλλες θρησκείες ή δόγματα ή δεν πρεσβεύουν τίποτε από αυτά,

(β) καλλιεργείται η αντιπαράθεση ανάμεσα στους ορθόδοξους χριστιανούς και «όλους τους άλλους». Οι μαθητές που δεν ασπάζονται την ορθοδοξία νιώθουν πολύ μειονεκτικά σε ένα περιβάλλον που μονοπωλείται από την «επικρατούσα» θρησκεία.

(γ) συνδέεται ανιστόρητα και σχεδόν μεταφυσικά η ύπαρξη του ελληνικού έθνους με την ορθοδοξία.

(δ) αγνοείται ή/και υποβαθμίζεται συστηματικά η σημασία και ο ρόλος άλλων θρησκειών και δογμάτων, που συχνά παρουσιάζονται ως «πλάνες» ή «αιρέσεις».

(ε) προβάλλονται υποκειμενικές και μη επιστημονικές ερμηνείες της πραγματικότητας.

Αναγκαία η ριζική αλλαγή

Οι θρησκευτικές, όπως και οι πολιτικές πεποιθήσεις, είναι υπόθεση αμιγώς προσωπική κάθε πολίτη και κανένας δεν πρέπει να υποχρεώνεται να «ομολογεί» ή να δηλώνει τις πεποιθήσεις του σε τρίτους. Γι' αυτό και θεωρούμε αναγκαίο να εξασφαλιστεί το δικαίωμα της απαλλαγής των μαθητών με υπεύθυνη δήλωση από το μάθημα των Θρησκευτικών, εφόσον αυτό διατηρεί τον ομολογιακό του χαρακτήρα. Και προφανώς το δικαίωμα αυτό πρέπει να αφορά όλα τα παιδιά, και όχι μόνο τα ετερόδοξα ή αλλόθρησκα.

Εξάλλου, έχουν ωριμάσει πλέον οι συνθήκες για να εξεταστεί συνολικά το ζήτημα του χαρακτήρα και του περιεχομένου του μαθήματος των Θρησκευτικών, ώστε η διδασκαλία του να μην αντιστρατεύεται τα δικαιώματα του παιδιού.

Σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση, το κράτος έχει την υποχρέωση να καταρτίσει ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα με άξονα τον πλουραλισμό, ώστε το παιδί να είναι σε θέση να διαμορφώσει τη συνείδησή του επιλέγοντας κατά το δυνατό ό,τι περισσότερο αρμόζει στην προσωπικότητά του. Επίσης, πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα απαλλαγής του παιδιού από τα Θρησκευτικά, όταν έχουν κατηχητικό και όχι πλουραλιστικό θρησκευολογικό χαρακτήρα και περιεχόμενο.

Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να εξεταστεί το όλο ζήτημα του χαρακτήρα και του περιεχομένου του σχετικού μαθήματος με τέτοιο τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται πλήρως ο πλουραλισμός και η αντικειμενικότητά του, δηλαδή να έχει χαρακτήρα θρησκευολογικό. Σε αυτή την περίπτωση διασφαλίζεται η απρόσκοπτη συμμετοχή όλων των μαθητών/-τριών σε αυτό. Ένα τέτοιο μάθημα μπορεί να προσεγγίζει κριτικά και επιστημονικά το φαινόμενο της θρησκείας στην κοινωνιολογική, ιστορική, αισθητική, πολιτιστική και πολιτική ή άλλες διαστάσεις του.

Γενικότερα, θεωρούμε ότι είναι ώριμες οι συνθήκες να γίνουν, επιτέλους, θαρραλέα βήματα προς την κατεύθυνση του χωρισμού της Εκκλησίας από το κράτος - μια αναγκαία λύση, που ήδη από την αρχή του αιώνα μας είχε υποστηρίξει επαρκώς στη Βουλή ο Α. Παπαναστασίου-, τη θρησκευτική ουδετερότητα του κράτους και τη συνακόλουθη καθιέρωση ενός εκπαιδευτικού συστήματος που θα σέβεται τις θρησκευτικές πεποιθήσεις όλων των παιδιών και των γονέων τους, στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής, πολυπολιτισμικής κοινωνίας.

σχόλια & άλλα..

Οι μαθητές πειραματίζονται με τη χρήση ναρκωτικών ουσιών!

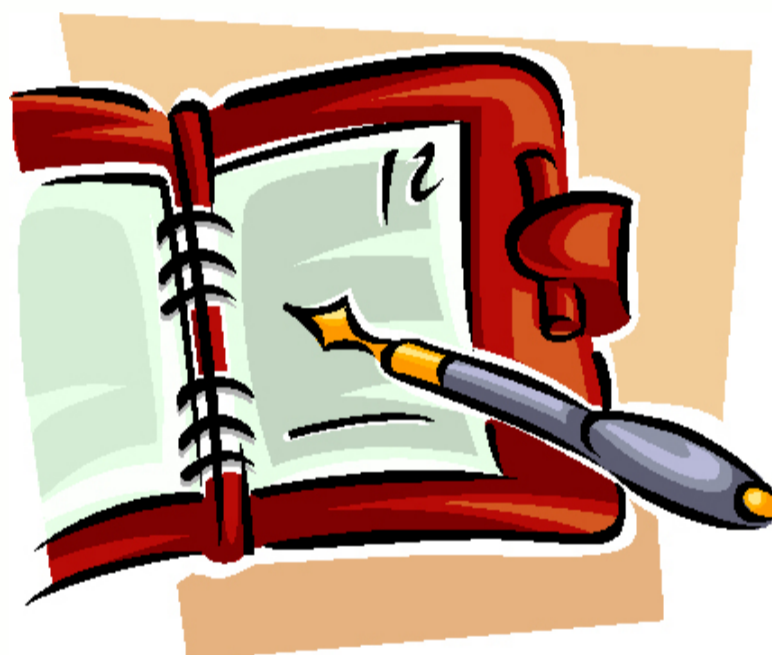
Ανησυχητικές είναι οι διαπιστώσεις της ετήσιας έκθεσης του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης για τη χρήση παράνομων ουσιών το 2008 στην Ελλάδα στην ηλικιακή ομάδα μαθητών από 13 έως 18 ετών. Σε δείγμα περίπου 10.000 εφήβων το 12% αναφέρει πειραματισμό ή και χρήση κάποιας παράνομης ουσίας, με το ποσοστό των αγοριών να είναι σχεδόν τριπλάσιο (18,1%) από ότι των κοριτσιών (6,5%).

Μεγάλο είναι επίσης το ποσοστό των μαθητών που υποτιμούν τους κινδύνους από τη χρήση ουσιών (μόνο το 44,7% των ερωτηθέντων) θεωρούν επικίνδυνη τη δοκιμή κάνναβης. Με την αύξηση της ηλικίας μειώνεται η αντίληψη επικινδυνότητας για τη δοκιμή κάνναβης (από 50% στις ηλικίες 13-14 ετών σε 37% στην ηλικία των 17-18 ετών).

Παρόμοιες είναι οι διαπιστώσεις για τις αντιλήψεις κινδύνου και για ουσίες όπως η «έκσταση» και οι αμφεταμίνες που τα τελευταία χρόνια έχουν μεγαλύτερη διάδοση στις μικρές ηλικίες.

Είναι φανερό ότι οι έφηβοι αγνοούν ή υποτιμούν τους κινδύνους των ναρκωτικών ουσιών.

Το εκπαιδευτικό σύστημα τι κάνει γι' αυτό; Ποιες παρεμβάσεις γίνονται για την Πρόληψη και την Προαγωγή της ψυχικής υγείας των μαθητών και μαθητριών;

Κυνήγι μαγισσών

Σε «κυνήγι μαγισσών» έχουν επιδοθεί πάλι ακροδεξιοί κύκλοι με τη στήριξη του ΛΑΟΣ. Αυτή τη φορά στόχος τους είναι η Ειδική Γραμματέας του Υπ. («Εθνικής», επιμένουν) Παιδείας Θάλεια Δραγώνα και αφορμή οι επιστημονικές απόψεις που κατά καιρούς έχει διατυπώσει σχετικά με τον εθνοκεντρικό χαρακτήρα του εκπαιδευτικού μας συστήματος και τα εθνικά στερεότυπα. Το αίτημα που προβάλλουν μεταξύ άλλων η Νεολαία του ΛΑΟΣ (ΝΕ.Ο.Σ.) και άλλες ακροδεξιές οργανώσεις είναι να απομακρυνθεί από το Υπ. Παιδείας με το επιχείρημα της «ανθελληνικής» δράσης.

Είναι αυτονόητο για μας ότι η εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης κρίνεται με βάση το κατά πόσο στηρίζει τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση και τις συνέπειες που έχει στα μορφωτικά δικαιώματα των νέων της χώρας μας, και όχι με βάση τις επιστημονικές απόψεις που κατά καιρούς έχουν διατυπώσει σημερινά στελέχη του Υπ. Παιδείας. Ο διάλογος γύρω από τα ζητήματα της εθνικής ταυτότητας, αναφέρει, πρέπει να γίνεται χωρίς προκαταλήψεις και στερεότυπα. Σε κάθε αντίθετη περίπτωση, οι συνέπειες για τους λαούς του κόσμου είναι καταστροφικές.

Τονίζουμε, τέλος, ότι η τελευταία που έχει το δικαίωμα να ασκεί κριτική σε πολίτες για «αντεθνική δράση» στη χώρα μας και να χορηγεί πιστοποιητικά «εθνικοφροσύνης» είναι η ακροδεξιά, όταν είναι γνωστή η στάση που τήρησε κατά τη διάρκεια της Κατοχής και της Εθνικής Αντίστασης, και ο ρόλος της στην επιβολή της 7χρονης στρατιωτικοφασιστικής δικτατορίας και της διχοτόμησης της Κύπρου. Αυτά για να μην ξεχνιόμαστε.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2010 και... ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ και
ΘΕΜΗΣ ΚΟΤΣΙΦΑΚΗΣ

ΠΟΛΥ ΜΕΛΑΝΙ χύθηκε στον τύπο, πολλές διακηρύξεις έγιναν από τον Πρωθυπουργό και την Υπουργό Παιδείας για να πειστεί η κοινή γνώμη ότι τηρήθηκαν οι προεκλογικές εξαγγελίες του ΠΑΣΟΚ και ότι οι δαπάνες για την παιδεία θα είναι αυξημένες κατά 1 δισ. ευρώ για το 2010. Είναι όμως έτσι τα πράγματα;

ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, το ποσό του επιπλέον 1 δισ. για την παιδεία, που ανακοινώθηκε με τον προϋπολογισμό του 2010, ουσιαστικά αφορά είτε δαπάνες που μεταφέρονται από τις μη πραγματοποιηθείσες του έτους 2009 είτε δαπάνες για τις νέες υπηρεσίες που εντάσσονται στο Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. Αυτές αφορούν την κατάρτιση, την έρευνα και διάφορες άλλες νέες υπηρεσίες και οργανισμούς που εντάχθηκαν στο πρώην ΥΠΕΠΘ.

ΜΕ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΕΣ και αλχημείες, λοιπόν, στο νέο προϋπολογισμό προσπαθεί η κυβέρνηση να αυξήσει εικονικά τα κονδύλια για την παιδεία.

ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ, ΕΝΩ στο πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων (ΠΔΕ) στον προϋπολογισμό του 2009 προβλεπόταν ποσό 806 εκατ. € για την εκπαίδευση, στο προσχέδιο του 2010 εμφανίζεται ως εκτίμηση πραγματοποιηθέντων δαπανών για το 2009, μόλις 361 εκατ. € για την εκπαίδευση, δηλ. 445 εκατ. € λιγότερα, ενώ εμφανίζονται 847 εκατ. € προβλεπόμενες δαπάνες για το 2010. Με αυτό τον τρόπο εμφανίζεται διπλασιασμός των δαπανών στο ΠΔΕ για την εκπαίδευση το 2010 σε σχέση με το 2009, με ποσά που ουσιαστικά μεταφέρονται από τη μια χρονιά στην άλλη. Έτσι, ενώ τα ποσά που διατίθενται είναι περίπου ίδια, με το τέχνασμα αυτό εμφανίζεται διπλασιασμός κονδυλίων. (Πίνακας 1)

ΣΤΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ του τακτικού προϋπολογισμού έχουμε κονδύλια τομέων άλλων υπουργείων που μεταφέρονται στο νέο Υπ. Παιδείας (όπως η κατάρτιση, η έρευνα κ.λπ.). Συγκεκριμένα, 125 εκατ. € αφορούν την Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας και οργανισμούς που μεταφέρονται από άλλα Υπουργεία στο νέο Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. (Πίνακας 2)

ΜΕ ΟΛΑ αυτά, η χώρα μας παραμένει τελευταία ανάμεσα σε όλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προτελευταία στις 34 του ΟΟΣΑ στις εκπαιδευτικές δαπάνες (τελευταία είναι η Τουρκία, με 2,7 % του ΑΕΠ), ενώ ο μέσος όρος των δημόσιων δαπανών για την παιδεία στις χώρες του ΟΟΣΑ είναι στο 5% του ΑΕΠ το 2006, όπως αναφέρουν τα στοιχεία της έκδοσης του ΟΟΣΑ «Η εκπαίδευση με μια ματιά - 2009». Κανένας δεν μπορεί να είναι περήφανος γι' αυτή την πολιτική.

Η ΟΠΟΙΑ πενιχρή αύξηση κονδυλίων προβλέπεται στον προϋπολογισμό (περίπου 0,35% του ΑΕΠ) διατηρεί τις δαπάνες για την παιδεία στα ίδια επίπεδα της τελευταίας εικοσαετίας, απομακρύνει το στόχο που η ίδια η κυβέρνηση έβαλε για «5% του ΑΕΠ για την Παιδεία στο τέλος της τετραετίας» και, σε κάθε περίπτωση, βρίσκεται πολύ μακριά όχι μόνο από το αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος για ΑΜΕΣΗ αύξηση των κρατικών δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ αλλά και από τις πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης της χώρας μας.

ΟΠΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ στον Πίνακα 3, οι δαπάνες για την παιδεία κυμαίνονται την τελευταία δεκαετία (1995-2010) μεταξύ 3,14 και 3,61 % του ΑΕΠ, ενώ την δεκαετία 1984-1994 κυμάνθηκαν από το 3,52 ως το 4,22 % του ΑΕΠ.

ΤΕΛΟΣ, ΓΙΑ το πώς αντιμετωπίζει η κυβέρνηση την εκπαίδευση στη χώρα μας, χαρακτηριστική είναι η φράση που περιέρχεται, μεταξύ άλλων, στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού:

«**ΜΕ ΤΟΝ** προϋπολογισμό επιχειρείται η χρηματοδότηση εκπαιδευτικών πολιτικών που στοχεύουν ... στη θεσμοθέτηση συστήματος αξιολόγησης των υπηρεσιών εκπαίδευσης που παρέχουν τα εκπαιδευτικά ιδρύματα των τριών βαθμίδων με βάση τις αρχές της αποτελεσματικότητας, αποδοτικότητας και οικονομίας». Η πολιτική της «αγοράς» σε όλο το μεγαλείο!

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΤΟ ΚΟΝΔΥΛΙ για τις αμοιβές των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης αυξάνεται μόλις κατά 3,5% το 2010 σε σχέση με το 2009, γεγονός που σημαίνει μείωση των μισθών των υπηρετούντων

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (ποσά σε εκατομμύρια ευρώ)					
ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ 2009					
	ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2009		ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΠΡΟΫΠ. 2010 ΓΙΑ 2009		
	ΠΟΣΟ	%	ΠΟΣΟ	%	
ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠ.	7.238		7.184		
ΠΡ. ΔΗΜ. ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ	806		361		
ΣΥΝΟΛΟ ΔΑΠΑΝΩΝ	8.044	3,07%	7.545	3,14%	
ΑΕΠ (αναθεωρημένο)	262.051		240.150		
	<1>		<2>		
Παρατηρούμε διαφορές από τα προϋπολογισθέντα για το 2009 σε σχέση με τις εκτιμήσεις για αυτά που τελικά θα διατεθούν. Βλέπουμε μια μεγάλη διαφορά 445 εκ. € στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων					
ΣΗΜΕΙΩΣΗ: στις εκτιμήσεις του προϋπολογισμού 2010 για το 2009, στη στήλη <2> έχουν αφαιρεθεί τα ποσά που αφορούν κατάρτιση, έρευνα και τεχνολογία					
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ 2009 ΚΑΙ 2010					
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Θ.ΚΟΤΣΙΦΑΚΗΣ, ΜΕΛΟΣ ΔΣ ΟΛΜΕ					

ΠΙΝΑΚΑΣ 2: ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2010-ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (ποσά σε εκατομμύρια ευρώ)					
	ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘ & ΘΡΗΣΚ.	ΠΟΣΑ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ (ΧΩΡΙΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ)	%	ΠΟΣΑ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ (ΧΩΡΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ Γ.ΓΡ. ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ)	%
ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠ.	7.808	7.683		7.437	
ΠΡ. ΔΗΜ. ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ	1.145	847		847	
ΣΥΝΟΛΟ ΔΑΠΑΝΩΝ	8.953	8.530	3,49%	8.284	3,39%
ΑΕΠ (αναθεωρημένο)		244.233		244.233	
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ 2010					
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Θ.ΚΟΤΣΙΦΑΚΗΣ, ΜΕΛΟΣ ΔΣ ΟΛΜΕ					

εκπαιδευτικών. Παράλληλα, όμως, σημαίνει και ότι ο προβλεπόμενος αριθμός διορισμών εκπαιδευτικών για το 2010 και πάλι δεν θα επαρκεί για να καλύψει τις μεγάλες ανάγκες.

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 20.000 νέοι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών για να καλυφθούν οι ανάγκες στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, και πρέπει να προβλεφθεί η αντίστοιχη δαπάνη στον προϋπολογισμό του 2010. Οι παραπάνω νέοι διορισμοί θα πρέπει να καλύψουν τις ανάγκες που θα προκύψουν από τη μείωση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα καθώς και από την εφαρμογή προγραμμάτων αντισταθμιστικής εκπαίδευσης (Ενισχυτική Διδασκαλία, Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη, τμήματα υποδοχής, ολοήμερο Δημοτικό κ.λπ).

ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ, ΣΕ ό,τι αφορά την Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη (Π.Δ.Σ.), το κονδύλι των 38 εκατομμυρίων € (κωδικός 0517) δεν επαρκεί για να καλύψει τις αμοιβές των χιλιάδων ωρομισθίων του κανονικού προγράμματος Γυμνασίων, Λυκείων, ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ και της Π.Δ.Σ.

ΕΔΩ ΠΡΕΠΕΙ να τονίσουμε ότι σημαντικός αριθμός μόνιμων αναπληρωτών και ωρομισθίων που εργάστηκαν στην Π.Δ.Σ. κατά τη διάρκεια του 2009 παραμένουν μέχρι τώρα απλήρωτοι.

ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ ΟΤΙ η χρηματοδότηση της Π.Δ.Σ. γίνεται πλέον μόνο από τον κρατικό προϋπολογισμό. Η άρνηση των κυβερνήσεων να ικανοποιήσουν το αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας για να θεσμοθετηθεί η 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση έχει και σε αυτό το ζήτημα τις επιπτώσεις της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση απορρίπτει τη πρόταση της χώρας μας να εντάξει στο ΕΣΠΑ την Π.Δ.Σ. με το επιχείρημα ότι αυτό το πρόγραμμα είναι πέραν της 9χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

συνέχεια στη **-σελ.7-**

συνέχεια απο -σελ.6-

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2010 και.... ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

ΕΤΟΣ	ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΟ	
	% ΔΕΠ	% ΔΕΠ
1984	3,72	
1985	3,87	
1986	3,86	
1987	3,7	
1988	3,69	
1989	3,52	
1990	3,95	
1991	4,22	
1992	4	
1993	3,94	
1994	4,16	
1995	3,32	
1996	3,42	
1997	3,61	
1998	3,59	
1999	3,57	
2000	3,55	
2001	3,46	
2002	3,36	
2003	3,42	
2004	3,47	
2005	3,46	
2006	3,39	3,11
2007	3,36	3,08
2008	3,42	3,2
2009		3,14
2010		3,49

ΠΗΓΕΣ: ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ 1985-2010 ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1984 ΕΚΘΕΣΕΣ ΥΠΕΠΘ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΟΣΑ. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΔΕ ΣΟΦΙΑΣ

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΓΙΑ τον Ο.Σ.Κ.

	2010	2009	μεταβολή	παρατηρήσεις
Ο.Σ.Κ.	190 εκατ.€	185,3 εκατ.€	+4,7 εκατ.€	Μόλις 2,4% αύξηση

ΤΟ ΚΟΝΔΥΛΙ που διατίθεται για τον Ο.Σ.Κ. επαρκεί για 70 περίπου νέα σχολικά κτίρια, όταν οι ανάγκες στη σχολική στέγη είναι τεράστιες. Λείπουν τουλάχιστον 2.000 κτίρια, για να λειτουργούν όλα τα σχολεία της χώρας σε δικό τους κτίριο, ασφαλές και με τις στοιχειώδεις, τουλάχιστον, παιδαγωγικές προδιαγραφές, ενώ σε 500 περίπου κτίρια απαιτείται αναβάθμιση.

ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ, μάλιστα, ότι από τα 190 εκατ. €, που προβλέπονταν για το 2009, διατέθηκαν μόλις 80 εκατ. €, παρά το γεγονός ότι υπήρξαν και έκτακτες ανάγκες με τις επισκευές σχολικών κτιρίων σε περιοχές που επλήγησαν από τους σεισμούς (διατέθηκαν 65 εκατ. € σε αυτές τις περιοχές).

ΓΙΑ ΝΑ ανταποκριθεί στοιχειωδώς ο ΟΣΚ στις ανάγκες της σχολικής στέγης, πρέπει το συνολικό ποσό για τον οργανισμό να ανέλθει άμεσα στα 800 εκατ. € τουλάχιστον στον προϋπολογισμό του 2010.

ΑΥΤΟ ΠΡΕΠΕΙ να είναι το πρώτο βήμα στον αναγκαίο σχεδιασμό 5ετίας, που πρέπει να γίνει, ώστε όλα τα σχολεία να αποκτήσουν το δικό τους κτίριο με σύγχρονες παιδαγωγικές προδιαγραφές, ώστε να σταματήσει η σπατάλη τεράστιων ποσών για ενοικίαση κτιρίων και, βέβαια, να εξαλειφθεί πλήρως η διπλή βάρδια στη λειτουργία των σχολείων.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη ο προσεισμικός έλεγχος των σχολικών κτιρίων που ξεκίνησε το 2002. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία του Διευθύνοντος Συμβούλου του ΟΣΚ, έχει γίνει αυτός ο έλεγχος σε 4.700 σχολικά κτίρια, από το σύνολο των 14.000 περίπου.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ προγράμματα και βιβλία

ΑΠΟ ΤΗ μελέτη των κωδικών δεν προκύπτει κανένας σχεδιασμός για την αναγκαία αναμόρφωση των σχολικών προγραμμάτων και τη συγγραφή νέων βιβλίων.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, ΓΙΑ μια ακόμη φορά θα χρησιμοποιηθούν στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση τα ίδια σχολικά προγράμματα και βιβλία, για πολλά από τα οποία η εκπαιδευτική κοινότητα εκτιμά ότι δεν προσφέρουν τη σύγχρονη, επιστημονικά τεκμηριωμένη πολυδιάστατη γνώση που έχουν ανάγκη οι μαθητές και οι μαθήτριες.

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Η ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης παραμένει στα αζήτητα του κρατικού προϋπολογισμού του 2010.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ Παιδείας στην ομιλία της κατά τη συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης αναφέρθηκε στη μεγάλη σημασία που αποδίδει στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Όμως το γεγονός ότι δεν έχουν προβλεφθεί τα αναγκαία κονδύλια για την εφαρμογή της ετήσιας επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, με ταυτόχρονη απαλλαγή τους από τα διδακτικά τους καθήκοντα, αποδεικνύει την τεράστια απόσταση λόγων και έργων και, βέβαια, την έλλειψη πολιτικής βούλησης να δοθούν λύσεις σε προβλήματα που εκκρεμούν εδώ και 10ετίες.

Με το βλέμμα στην Κοπεγχάγη Κλιματική και κοινωνική δικαιοσύνη

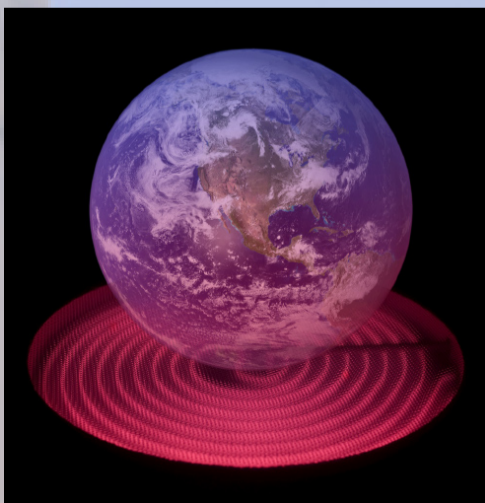
Σήμερα πλέον δεν μπορούμε να μιλάμε για τη βιωσιμότητα των πόρων και του περιβάλλοντος, χωρίς να λαμβάνουμε υπ' όψιν τις διάφορες κοινωνικές μορφές κατανομής αυτών των πόρων.

Τα περιβαλλοντικά προβλήματα δεν επηρεάζουν όλους με τον ίδιο τρόπο. Ειδικά οι φτωχότεροι, οι εργάτες, οι αγρότες, οι γυναίκες, οι ιθαγενικοί λαοί και γενικότερα οι πιο ευάλωτοι πληθυσμοί είναι αυτοί που επηρεάζονται περισσότερο.

Οι αλλαγές στα φυσικά συστήματα περιορίζουν τα μέσα επιβίωσης των φτωχών λαών και ανθρώπων, περιορίζουν τον ρυθμό της οικονομικής ανάπτυξης.

Καθώς η κλιματική αλλαγή μπορεί να συνδέεται με ακραία καιρικά φαινόμενα, αναμένονται αύξηση της παιδικής θνησιμότητας, λιγότερο καλή μητρική υγεία, προβλήματα διατροφικής υγείας, αλλά και

μεγαλύτερη δυσκολία στην αντιμετώπιση του HIV/AIDS, μείωση της ασφάλειας των τροφίμων, μείωση των αποθεμάτων καθαρού νερού, αλλά και αύξηση των θανάτων λόγω των αυξημένων θερμοκρασιών.

Οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής επιτείνουν και τις εκπαιδευτικές ανισότητες θέτοντας φραγμούς στις ευκαιρίες εκπαίδευσης των παιδιών.

Η ώθηση των παιδιών στην εργασία ώστε να συμπληρώνουν το οικογενειακό εισόδημα, η οικομετανάστευση, η καταστροφή δημόσιων υποδομών όπως είναι τα σχολεία, έχουν σαν αποτέλεσμα την πρόωρη έξοδο ή και την ολοκληρωτική στέρηση συμμετοχής των παιδιών από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Οι επιπτώσεις από την κλιματική αλλαγή επηρεάζουν δυσανάλογα και τις γυναίκες. Από το 1,5 δισ. κατοίκους της γης που ζουν με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα, τα 2/3 είναι γυναίκες! Στις αναπτυσσόμενες γεωργικές χώρες οι γυναίκες παράγουν το 60-80% των βασικών προϊόντων διατροφής. Εξαρτώνται άμεσα από τις φυσικές πηγές, ως υπεύθυνες για το νερό, το φαγητό και τα καύσιμα για τη θέρμανση και το μαγείρεμα.

Η ξηρασία, οι πλημμύρες, η αποδάσωση κάνουν τη ζωή τους ακόμα πιο δύσκολη. Από τα 2.000.000 κατοίκων της γης που

πεθαίνουν το χρόνο από αιτίες που σχετίζονται με το περιβάλλον, το 85% είναι γυναίκες! Το 99% των περιπτώσεων αυτών συμβαίνουν στις αναπτυσσόμενες χώρες. Το 75% των περιβαλλοντικών προσφύγων είναι γυναίκες, ο δε αριθμός των προσφύγων αυτών μέχρι το 2050 υπολογίζεται να φτάσει τα 250.000.000!

Η πρόκληση και διατήρηση των περιβαλλοντικών και υγειονομικών ανισοτήτων είναι κυρίως αποτέλεσμα των κοινωνικών δυναμικών της άνισης διανομής των πόρων και των άνισων σχέσεων εξουσίας.

Η αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων ως κοινωνικά προβλήματα, προϋποθέτει την ενσωμάτωση της κοινωνικής και αναδιανεμητικής δικαιοσύνης.

Αυτό που απαιτούμε είναι Κλιματική και Κοινωνική Δικαιοσύνη Τώρα!!

Μας ρωτάτε... Σας απαντάμε. ?

Καθιερώνουμε αυτή τη στήλη για να συμβάλλουμε στην καλύτερη επικοινωνία και ενημέρωση των συναδέλφων. Θα διαβάσετε απαντήσεις σε ερωτήματα που θα μας στέλνετε εσείς. Γράψτε μας τα ερωτήματα σας για μισθολογικά, ασφαλιστικά, εκπαιδευτικά και εργασιακά θέματα και θα σας απαντούμε από αυτή τη στήλη.

Ξεκινάμε στο πρώτο τεύχος μας με κάποια ερωτήματα που ήδη μας τέθηκαν κατά τη διαδικασία της έκδοσης του πρώτου τεύχους.

Τα ερωτήματά σας να στέλνετε στα email: agonsyn2@agonsyn.gr και thekotsi@sch.gr

? Ερώτηση

Εργάστηκα ως έκτακτος σε δημόσια υπηρεσία για μια σύμβαση 6 μηνών τον Σεπτέμβρη του 1982 και διορίστηκα μόνιμος στην εκπαίδευση το Σεπτέμβρη του 1985. Σε ποια κατηγορία όσον αφορά τα συνταξιοδοτικά μου δικαιώματα υπάγομαι (διορισμένοι στο δημόσιο πριν και μετά τις 31-12-82);

Απάντηση

Για να συμπεριληφθεί ένας εργαζόμενος στο δημόσιο στις μέχρι 31.12.82 συνταξιοδοτικές διατάξεις απαιτείται να έχει εργαστεί έστω και με μια σύμβαση Ι.Δ. πριν την ημερομηνία αυτή. Δεν έχει σημασία πότε διορίστηκε κατόπιν ως μόνιμος.

? Ερώτηση

Είμαι ωρομίσθια καθηγήτρια και θα ήθελα να με πληροφορήσετε αν μπορώ να απεργήσω στις 10 Φεβρουαρίου και αν μπορώ να γραφτώ μέλος στην ΟΛΜΕ.

Απάντηση

Οι ωρομίσθιοι μπορούν να συμμετέχουν στις απεργιακές κινητοποιήσεις των πρωτοβάθμιων, δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων συνδικαλιστικά

όργανα, (ΕΛΜΕ, ΟΛΜΕ, ΑΔΕΔΥ) καθώς καλύπτονται από το ν.1264, ακόμα και αν δεν είναι μέλη των ΕΛΜΕ.

Με απόφαση του 14ου συνεδρίου της ΟΛΜΕ όλοι οι ωρομίσθιοι μπορούν να εγγράφονται στους πρωτοβάθμιους συλλόγους (ΕΛΜΕ) όπως γίνεται ήδη και να συμμετέχουν ισότιμα με πλήρη συνδικαλιστικά δικαιώματα.

? Ερώτηση

Επειδή πολλοί συνάδελφοί/ες μας ρωτούν για το μέλλον της δικαστικής προσφυγής των 176 € δημοσιεύουμε τις απαντήσεις που έδωσε η νομική σύμβουλος της Γ' ΕΛΜΕ-Θ.

Απάντηση

Σύμφωνα με το άρθρο 14 του Ν. 3016/2002 προβλέφθηκε η χορήγηση σε όλες σχεδόν τις κατηγορίες Δημοσίων Υπαλλήλων, Υπαλλήλων ΟΤΑ και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ της ειδικής παροχής των 176 ευρώ το μήνα (για το πρώτο εξάμηνο 1.1.2002-30.6.2002, 88 ευρώ το μήνα.).

Το άρθρο 14 του ν. 3016/2002 καταργήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 3205/2003 (Α' 297/23.12.2003), η ειδική παροχή όμως, συνεχίζεται να χορηγείται κανονικά μέχρι και σήμερα δυνάμει του άρθρου 24 παρ. 2 του ν. 3205/2003.

Οι εκπαιδευτικοί που άσκησαν αγωγή το 2005, διεκδικούν την ειδική παροχή για τα έτη 2002-

2005, για τα επόμενα δε έτη μέχρι σήμερα θα πρέπει να ασκήσουν νέα αγωγή για τη διεκδίκηση των αναδρομικών των ετών 2006, 2007, 2008, 2009.

Στις αγωγές αυτές θα πρέπει να επικαλούνται και το γεγονός ότι κατά τακτά χρονικά διαστήματα έχουν κάνει αιτήσεις διεκδίκησης της ειδικής παροχής των 176ΕΥΡΩ προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους-σύμφωνα με τις συστάσεις των ΕΛΜΕ και της ΟΛΜΕ.

Συνάδελφοι που δεν έχουν ασκήσει μέχρι σήμερα αγωγές θα αναζητήσουν οπωσδήποτε αναδρομικά πενταετίας, σύμφωνα και με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Είναι όμως απαραίτητο, στις αγωγές που θα ασκήσουν, να επικαλεστούν και να επισυνάψουν τις παραπάνω αιτήσεις που έχουν υποβάλει ιεραρχικά μέσω της διεύθυνσης του σχολείου τους.

Οι 53 συνάδελφοι της Γ' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, που δικαιώθηκαν, εισέπραξαν το καθαρό ποσό των 8.170 ευρώ, (μικτά δε περίπου 10.500 ευρώ) ποσό που αντιστοιχεί στο διάστημα 1.1.2002-30.11.2005.

Κατά της τελεσίδικης απόφασης που δικαίωσε του 53 συναδέλφους, το Δημόσιο άσκησε αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η συζήτηση της οποίας θα γίνει στις 8 Μαρτίου 2010.

Από το 2005 μέχρι σήμερα ασκήθηκαν χιλιάδες αγωγές, από τις οποίες αρκετές δικάστηκαν σε

πρώτο βαθμό και δικαιώθηκαν. Το Δημόσιο άσκησε έφεση κατά των πρωτόδικων αποφάσεων και αναμένεται η συζήτησή τους στα Διοικητικά Εφετεία.

Η ειδική παροχή των 176 ευρώ δεν δόθηκε ποτέ μέχρι σήμερα στους εκπαιδευτικούς. Τα 105 ευρώ που έδωσε σε δόσεις η κ. Γιαννάκου, τα έδωσε ως «επίδομα διδακτικής προετοιμασίας».

Τα Δικαστήρια όμως έχουν ήδη αποφανθεί ότι η ειδική παροχή των 176 ευρώ δεν συμψηφίζεται με κανενός είδους επίδομα, γιατί δόθηκε με στόχο την άμβλυνση των ανισοτήτων στις αποδοχές των Δημοσίων Υπαλλήλων, στους οποίους, ως γνωστόν, καταβάλλονται διάφορα επίδομα που προσιδιάζουν στην ιδιαιτερότητα του λειτουργήματός τους - π.χ. «εξωδιδακτικής απασχόλησης στους εκπαιδευτικούς».

Επομένως σήμερα όταν ασκούμε αγωγές, διεκδικούμε ολόκληρη την ειδική παροχή των 176 ευρώ.

Φυσικά η επιδίκαση των απαιτήσεών μας παραμένει πάντα στην κρίση των Δικαστηρίων, αφού οι κυβερνήσεις αρνούνται να προχωρήσουν σε νομοθετική ρύθμιση, όπως διεκδικούμε συνδικαλιστικά.

Είναι σωστό και οι νεοδιοριστοι συνάδελφοι, που συμπλήρωσαν διετία, να διεκδικήσουν και αυτοί τα σχετικά δικαιώματά τους.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ.....Αθώθηκε η Στέλλα Πρωτονοταρίου

Αθώες έκρινε το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθήνας τις δασκάλες Στέλλα Πρωτονοταρίου (τ. διευθύντρια του 132 Δημ.Σχ. Αθηνών) και Ντενάντα Καρκάλο, που διώχθηκαν δικαστικά για εκπαιδευτικές δραστηριότητες που ανέπτυξαν, με άλλους εκπαιδευτικούς στο ίδιο σχολείο, για ένα σχολείο χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς. Οι κατασκευασμένες και ανυπόστατες κατηγορίες κατέρρευσαν και, όπως παραδέχτηκε και ο ίδιος ο κατηγορός τους, νυν διευθυντής του σχολείου, δεν υπήρχε κανένα όφελος από τις ενέργειες της πρώην διευθύντριας, αλλά «έκδηλο παιδαγωγικό ενδιαφέρον για τα παιδιά».

Ο εισαγγελέας πρότεινε την απαλλαγή τους, τονίζοντας: "Δυστυχώς καλούμαι να υποστηρίξω ένα κατηγορητήριο το οποίο δεν υποστηρίζεται από πραγματικά περιστατικά. Δεν διακρίνω την ελάχιστη ένδειξη μη νομιμότητας της πράξης των δύο κατηγορουμένων. Σε βάρος του προσωπικού της χρόνου ξεκίνησε μια δραστηριότητα για τα παιδιά. Αν κάποιος διαχωρίζει τα παιδιά σε ελληνόπουλα και αλβανόπουλα είναι προσωπικό του πρόβλημα".

Μηνυτής ήταν ο νυν διευθυντής του 132ου Δημοτικού Σχολείου Εμμ. Γιουτλάκης. Κατέθεσε ότι ακολούθησε άνωθεν εντολές, κατανομάζοντας τον πρώην γ.γ. του υπουργείου Παιδείας το 2007, Δημ. Πλατή, ενώ δήλωσε ότι έκανε λάθος και θα έπρεπε να είχε παραιτηθεί.

Να σημειώσουμε την μεγάλη συμπάρασταση που εκφράστηκε από δεκάδες συλλόγους εκπαιδευτικών σε όλη τη χώρα, τις ομοσπονδίες ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, πολιτικά κόμματα, συνδικαλιστικές παρατάξεις, ακόμα και από ομοσπονδίες εκπαιδευτικών από την Ευρώπη (Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Δανία και Εσθονία). Την συμπάραστασή της εξέφρασε επίσης με ψήφισμά της και η Πανευρωπαϊκή Συνομοσπονδία εκπαιδευτικών (ETUCE) και το Ευρωπαϊκό τμήμα της Education International.

Εκφράζουμε την ικανοποίησή μας για την αθώωση τους και καταγγέλλουμε τις μεθοδεύσεις και τις παρεμβάσεις της προηγούμενης ηγεσίας του Υπ. Παιδείας. Είναι προφανές ότι δραστηριότητες όπως η διδασκαλία της μητρικής γλώσσας σε αλλοδαπούς μαθητές/μαθήτριες και της ελληνικής σε γονείς/μετανάστες όχι μόνο δεν είναι παράνομες, αλλά, αντίθετα, συμβάλλουν στην καταξίωση του δημόσιου σχολείου ως φορέα παιδείας και εκπαίδευσης με τρόπο που προάγει την ισότητα των εκπαιδευτικών ευκαιριών και την κοινωνική δικαιοσύνη, και ενισχύει την κοινωνική αλληλεγγύη και συνοχή.

Η δίκη αυτή έφερε στο προσκήνιο τις σοβαρές αδυναμίες της εκπαίδευσης να ανταποκριθεί στις ανάγκες μιας ολοένα και πιο πολυπολιτισμικής κοινωνίας και κατέδειξε την ανάγκη ενός νέου θεσμικού πλαισίου και συγκεκριμένων μέτρων, που δεν θα αφορούν μόνο την εκπαίδευση, αλλά τη συνολική ένταξη των μεταναστών και των παιδιών τους στην ελληνική κοινωνία με όρους ισότητας και αξιοπρέπειας.

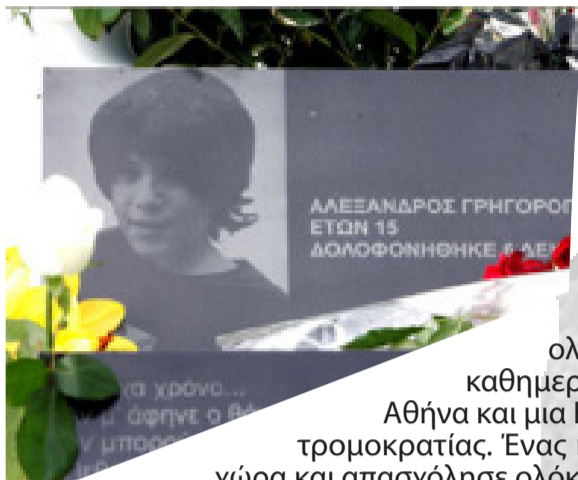

Δεκέμβρης ...έννας χρόνος μετά. ...στη μνήμη του Αλέξη Γρηγορόπουλου

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2009 - ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΤΑ
Ελένη Ζωγραφάκη

«Αν αξίζει να ζει κάποιος, αξίζει να ζει για τα ιδανικά του!
Αν αξίζει να ζούμε, είναι για να δώσουμε στο όνειρο ζωή!»

6 Δεκέμβρη του 2008.

Μέρα σημαδιακή, μέρα της εν ψυχρώ δολοφονίας του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Δυο βδομάδες πριν τη δολοφονία, επικρατούσε μια γενική σιωπή και κάποιες μαθητικές καταλήψεις που από τους περισσότερους χαρακτηρίζονταν επετειακές. Δυο βδομάδες μετά, μια ολόκληρη γενιά βρισκόταν εξεγερμένη σε καθημερινά συλλαλητήρια στους δρόμους, μια Αθήνα και μια Ελλάδα που βίωνε κλίμα πρωτοφανούς τρομοκρατίας. Ένας καυτός Δεκέμβρης που σημάδεψε τη χώρα και απασχόλησε ολόκληρη την Ευρώπη.

Τι προσπάθησαν να μας δείξουν οι κάμερες; Νέους, χωρίς στόχους και αιτήματα που τρομοκρατούν τους φιλήσυχους πολίτες της Αθήνας, που σπάνε μαγαζιά και συγκρούονται με τις δυνάμεις καταστολής. Τι δεν μας έδειξαν οι κάμερες; Την αυθόρμητη εξέγερση μιας γενιάς που δε φυλακίζεται στις επιλογές και τα πρέπει μας, που δε συμβιβάζεται με τον κόσμο που της ετοιμάσαμε, που διεκδικεί χώρο για τα δικά της οράματα και τη δική της ζωή.

Η δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι, ήταν μια από τις αιτίες για να ξεσπάσει η σωρευμένη πίεση, οργή και αγανάκτηση για το σχολείο και το εκπαιδευτικό σύστημα, για την κοινωνία και την άχαρη ζωή τους. Γιατί το σχολείο σήμερα είναι σκληρά ανταγωνιστικό και δεν μπορεί να καλύψει τα ενδιαφέροντα των μαθητών που είναι εγκλωβισμένοι σε ένα σκληρό καθημερινό πρόγραμμα, φορτωμένοι με δεκάδες υποχρεώσεις, είτε γιατί το επιβάλλει το εκπαιδευτικό σύστημα, είτε γιατί το απαιτεί η κοινωνική καταξίωση. Γιατί η ανάγκη για ελεύθερο χρόνο, ψυχολογική ηρεμία και διαύλους επικοινωνίας, έκφρασης και δημιουργίας είναι ανύπαρκτη. Γιατί το σχολείο υπηρετεί τα συμφέροντα και τις ανάγκες της αγοράς και καλλιεργεί το πρότυπο ενός πολίτη δεσμευμένου στον οικονομικό ανταγωνισμό, αναλώσιμου και απασχολήσιμου. Γιατί η τηλεόραση προβάλλει την εύκολη και εφήμερη ατομική επιτυχία. Γιατί η οικογένεια ωθεί στη «λύση» των αναπόφευκτων συμβιβασμών για την εξασφάλιση της επιβίωσης. Γιατί η κοινωνία, χωρισμένη σε θύτες και θύματα-ρόλοι που μπορεί και να εναλλάσσονται κατά περίπτωση- καλεί τους νέους να απαρνηθούν τα οράματα και να συμβιβαστούν, «δήθεν» για το καλό τους.

Γιατί οι ισχυροί μέσω οικονομικών, εκκλησιαστικών και άλλων σκανδάλων λεηλατούν ατιμώρητοι τη δημόσια περιουσία και οι αδύνατοι καλούνται να συμβιβαστούν με την κακοπληρωμένη και ανασφάλιστη ελαστική εργασία, την ανεργία, τη φτώχεια, την περιθωριοποίηση.

Γιατί το ταξικό κράτος προσπαθεί μέσω της βίας και της καταστολής να συρρικνώσει κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα για να υποτάξει πιο εύκολα τη νέα γενιά.

Σήμερα ένα χρόνο μετά την εξέγερση της νεολαίας πώς προσέλαβε η πολιτεία και η κοινωνία τα μηνύματα και πώς προσπάθησε να δώσει λύσεις;

-Δραστηριοποιήθηκε στα πλαίσια του ΕΣΥΠ το Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, που στο πόρισμά του συστήνει εντατικοποίηση του σχολείου μέσω εξετάσεων και στις τρεις τάξεις του Λυκείου για απόκτηση Εθνικού Απολυτηρίου (Προτάσεις ΟΛΜΕ).

-Τα αναλυτικά προγράμματα και τα υπερφορτωμένα-ακατάλληλα σχολικά βιβλία παραμένουν τα ίδια, με ευχές για αλλαγή σε βάθος 4ετίας. Η σχολική αποτυχία και η μαθητική διαρροή δεν απασχολούν κανέναν. Η γενναία χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης παραπέμπεται στις καλές δέσες. Ο ιδιωτικός τομέας, με σκοπό το κέρδος, εισχωρεί όλο και πιο βαθιά στη δημόσια εκπαίδευση.

-Οι ελαστικές και ανασφάλιστες μορφές εργασίας όχι μόνο δεν καταργούνται, αλλά διευρύνονται και κάποιοι (πρέσβης κ. Σπέκχαρντ) καλούν σε καθολική εφαρμογή τους. Η ανεργία αποτυπώνεται στο εντυπωσιακό 15,5% με σοβαρά αυξητική τάση και μας προετοιμάζουν τους νέους για μια κοινωνία που το 1/4 του πληθυσμού δεν θα έχει πρόσβαση στην εργασία.

Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης καταρρέει και μας προετοιμάζουν για συστήματα ανταποδοτικότητας και ιδιωτικοποιήσεων. Το περιβάλλον εκπέμπει SOS, αλλά οι κυβερνήσεις είναι απαισιόδοξες ότι μπορούν αρνη να δώσουν λύσεις. Ο πολιτισμός συρρικνώνεται και εγκαταλείπεται.

Σήμερα, ένα χρόνο μετά, τι προσέλαβε η εξεγερμένη νεολαία του Δεκέμβρη; Βίωσε την οικονομική κρίση μέσα από την οικογένειά της τα οικογενειακά αδιέξοδα. Άκουσε λόγια συμπάθειας χωρίς αντίκρισμα και συκοφαντίες χωρίς επιχειρήματα. Δεν βελτίωσε τη ζωή της μέσα στο σχολείο και εξακολουθεί να ασφυκτιά. Δεν έγινε κανένα βήμα που θα της εξασφαλίσει αξιοπρεπές μέλλον.

Αλλά μπόρεσε να ξεπεράσει το «εγώ» και να φτάσει στο «εμείς». Εξακολουθεί να οραματίζεται έναν κόσμο με αξιοπρέπεια, αλληλεγγύη χωρίς φτώχεια, εκμετάλλευση, πολέμους. Αρχίζει να συνειδητοποιεί σε ποια κοινωνία ζει και ποιες επιλογές της στερούν το μέλλον.

Τι κάνει σήμερα; Σιωπά όπως και πριν το Δεκέμβρη. Σιωπά μαζί με την κοινωνία της ανεργίας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Πότε θα αποφασίσουν να μιλήσουν και με ποιον τρόπο, ο χρόνος θα δείξει.

Με αφορμή τις μαζικές διαδηλώσεις για τον Αλέξη Γρηγορόπουλο

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες εργαζομένους, τους μαθητές, τους φοιτητές και όλη τη νεολαία, καθώς και τους εκπαιδευτικούς που συμμετείχαν στα συλλαλητήρια που οργανώθηκαν με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τη δολοφονία του μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου.

Εκφράστηκε με αυτό τον τρόπο η θλίψη και η οργή που μας διακατέχουν για τη δολοφονία του Αλέξη, ενώ παράλληλα προβλήθηκαν οι διεκδικήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος και της νεολαίας για ριζικές αλλαγές στην εκπαίδευση στην κατεύθυνση της ουσιαστικής στήριξης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της. Για ένα σχολείο και πανεπιστήμιο που θα προάγει τη γνώση και θα δημιουργεί συνειδητούς πολίτες, οδηγώντας σε πτυχία με επαγγελματικά δικαιώματα και όχι σε αποσπασματικές δεξιότητες, ημιμάθεια και ανεργία.

Καταγγέλλουμε την αστυνομική βία και αυθαιρεσία, που οδήγησε σε εκατοντάδες προληπτικές προσαγωγές και αναίτιες συλλήψεις μαθητών και νέων που προσέρχονταν στις διαδηλώσεις στην Αθήνα, στη Βέροια, στο Περιστέρι και αλλού.

Καταγγέλλουμε τη βάρβαρη επίθεση των αστυνομικών δυνάμεων εναντίον μαθητών και μαθητριών του Καλλιτεχνικού Σχολείου Γέρακα, καθώς και μαθητών άλλων σχολείων που διαδήλωναν ειρηνικά. Συγκεκριμένα, την Κυριακή το μεσημέρι στα Χαυτεία, όπως καταγγέλλει και ο Σύλλογος Γονέων του σχολείου, άνδρες της ομάδας Δ με μηχανάκια έπεσαν πάνω στην πορεία κτυπώντας με ρόπαλα μαθητές και γονείς και τραυματίζοντας μια 14χρονη μαθήτριά.

Καταγγέλλουμε την επίθεση των ίδιων ομάδων αστυνομικών σε μπλοκ διαδηλωτών του ΕΕΚ με αποτέλεσμα το βαρύτατο τραυματισμό της Αγγελικής Κουτσουμπού, στελέχους του αντιδικτατορικού αγώνα.

Καταδικάζουμε απεριφραστα τον τραυματισμό του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθήνας κ. Κίττα καθώς και τις πράξεις βίας και φανατισμού που θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας, καθώς αυτές ουσιαστικά δίνουν το άλλοθι για την κατάλυση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Υπερασπιζόμαστε τη βαθιά δημοκρατική κατάκτηση του Πανεπιστημιακού Ασύλου και εναντιωνόμαστε σε κάθε προσπάθεια κατάλυσης ή κατάρτησής του.

Οι εκπρόσωποι των ΣΕΚ στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ:

ΤΟ 14^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Πραγματοποιήθηκε από τις 25 έως τις 28 Ιουνίου στην Αθήνα το 14ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ.

Στο Συνέδριο συζητήθηκε ο απολογισμός του απερχόμενου Δ.Σ. για τη διετία 2007-09 και έγινε συζήτηση για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί και η δημόσια εκπαίδευση γενικότερα.

Πολιτιστική έναρξη του συνεδρίου

Για πρώτη φορά η πανηγυρική συνεδρίαση του συνεδρίου της ΟΛΜΕ ξεκίνησε με ένα αφιέρωμα στα 100 χρόνια από τη γέννηση του ποιητή Γιάννη Ρίτσου.

Το αφιέρωμα παρουσίασαν μαθητές από το 6ο Λύκειο Καλλιθέας και το 10ο Λύκειο Πειραιά.

Τα σχολεία αυτά συνεργάστηκαν μέσα από το θεατρικό δρώμενο «της πρόβας που γίνεται παράσταση» ανιχνεύοντας το σύνολο του έργου του Ρίτσου, χρησιμοποιώντας το λόγο, τη μουσική, το βίντεο, τη ζωγραφική και τη φωτογραφία.

Οι μαθητές αλλά και οι εκπαιδευτικοί που προετοίμασαν την παράσταση καταχειροκροτήθηκαν από τους συνέδρους και τους καλεσμένους. Τους ευχαριστούμε γιατί μας έδειξαν το πραγματικό περιεχόμενο του «άλλου» σχολείου. Ακολούθησε ένα μουσικό πρόγραμμα αφιερωμένο στο Γ. Ρίτσο και το Μ. Θεοδωράκη από τους συναδέλφους - μουσικούς του Μουσικού Σχολείου Ιλίου και τον κ. Κώστα Παπαδόπουλο διάσημο βιρτουόζο στο μπουζούκι.

Διεθνείς αντιπροσωπείες

Σημαντική παρουσία στο συνέδριο της ΟΛΜΕ είχαν οι εκπρόσωποι Ευρ/κών Ομοσπον-

διών Εκπαιδευτικών από τη Γαλλία (SNES), από την Ισπανία (FECCOO), από τη Σερβία (TUS), από την Ιταλία (FCLCGIL) και την Κύπρο (ΟΕΛΜΕΚ, ΠΟΕΔ). Παραβρέθηκε επίσης ο Γ.Γ της ETUCE (Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Εκπαιδευτικών).

Όλοι οι εκπρόσωποι απηύθυναν χαιρετισμό στους συνέδρους όπου ανέφεραν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί των χωρών τους και επέμειναν στην αναγκαιότητα της συνεργασίας ανάμεσα στις οργανώσεις μας.

Καταχειροκροτήθηκε ο χαιρετισμός της ομοσπονδίας των Τούρκων συναδέλφων μας (EGITIM SEN), που όμως δεν μπόρεσαν να παραβρεθούν στο συνέδριο λόγω των συλλήψεων συνδικαλιστών εκπαιδευτικών και των δικών που έγιναν πρόσφατα στη χώρα αυτή

Εισηγήσεις Δ.Σ. - Απόφαση Συνεδρίου

Παρά τις προσπάθειες που κατέβαλαν οι εκπρόσωποι των Συνεργαζόμενων Εκπαιδευτικών Κινήσεων (ΣΕΚ) στο απερχόμενο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ δεν έγινε κατορθωτό να υπάρξουν εισηγήσεις. Η ΔΑΚΕ αλλά και η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ συνεχίζοντας την αρνητική τους συνεισφορά στη διαμόρφωση εισηγήσεων ξεκαθάρισαν από την αρχή πως δεν τους αφορά.

Με ευθύνη κυρίως των Παρεμβάσεων, που στηρίχτηκαν σε μια περιέργη λογική, του «αν το Δ.Σ. έχει εισηγήσεις προς τις Γ.Σ. των ΕΛΜΕ για το συνέδριο κλείνει την όποια συζήτηση», δεν διαμορφώθηκε πλειοψηφία για να υπάρξουν εισηγήσεις του Δ.Σ. προς τον κλάδο. Αυτή η τακτική συνεχίστηκε και μετά τις εκλογές των ΕΛΜΕ.

Επιμέναμε πως θα μπορούσαν να διαμορφωθούν εισηγήσεις προς

το συνέδριο ή από το Δ.Σ. πριν το συνέδριο ή ακόμα και από τις παρατάξεις που αποτελούσαν την πλειοψηφία στο ίδιο το συνέδριο.

Δυστυχώς παρά τις προσπάθειες που έγιναν, σε συνθετικό κείμενο, που καταθέσαμε προς τις άλλες παρατάξεις της πλειοψηφίας (ΠΑΣΚ, Παρεμβάσεις) που στηρίζονταν σε όσα κείμενα είχαν ψηφιστεί από την ΟΛΜΕ την προηγούμενη περίοδο, δεν έγινε κατορθωτό να υπάρξει τέτοιο κείμενο.

Το συνέδριο υπερψήφισε και δύο σημαντικά ψηφίσματα, το ένα για τη στήριξη και την αθώωση των 8 βαθμολογητριών και το άλλο για τους μετανάστες.

Πολιτική - Συνδικαλιστική απόφαση του Συνεδρίου

Η τελική πρόταση που κατατέθηκε από συνέδρους των παρατάξεων (ΣΕΚ, ΠΑΣΚ, Παρεμβάσεων), η οποία ανέδειξε 7 σημεία - αιχμές (ταμεία, μισθολογικά, ασφαλιστικό, ωρομίσθιοι) και επαναβεβαίωσε το πλαίσιο αιτημάτων του 13ου Συνεδρίου, χωρίς να είναι η καλύτερη λύση, έδωσε στο συνέδριο τη δυνατότητα να ψηφίσει απόφαση και στο νέο Δ.Σ. να έχει έναν οδηγό για τη δράση του.

Περίεργη έως αμήχανη ήταν η στάση των εκπροσώπων των παρατάξεων ΔΑΚΕ και ΕΣΑΚ-ΔΕΕ που δεν υποστήριξαν ούτε ψήφισαν την παραπάνω απόφαση, η κάθε μία βέβαια για διαφορετικούς λόγους.

Η ΔΑΚΕ, οι εκπρόσωποι της οποίας όλα τα χρόνια υποστήριζαν πως είναι τα πολιτικά σκεπτικά που δεν της επέτρεπαν να ψηφίσει τις αποφάσεις, παρότι συμφωνούσαν με τα περισσότερα αιτήματα, έμεινε χωρίς επιχειρήματα αφού η συγκεκριμένη απόφαση είχε μόνο πλαίσιο αιτημάτων χωρίς «πολιτικο-συνδικαλιστική ανάλυση».

Οι εκπρόσωποι της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ από την άλλη, αμήχανοι, δεν ψήφισαν την απόφαση και το πλαίσιο των αιτημάτων, διαπιστώνοντας όμως εκ των υστέρων, πως αυτά περιείχαν σημαντικές πλευρές που οι ίδιοι έθεταν όλο το προηγούμενο διάστημα (π.χ. ωρομίσθιοι, ταμεία κ.λ.π.), προσπάθησαν εκ των υστέρων με νέες προτάσεις εκμεταλλευόμενοι και την αναχώρηση της ΔΑΚΕ να τορπιλίσουν τις ληφθείσες αποφάσεις.

ΔΑΚΕ - Η παράταξη των αποχωρήσεων

Παρά το γεγονός ότι η ΔΑΚΕ ψέγει την ΟΛΜΕ για τη μη συμμετοχή της στο ΕΣΥΠ και αυτοπροβάλλεται ως παράταξη του διαλόγου, όχι μόνο δεν κατέθεσε στο Δ.Σ. ολόκληρη τη διετία καμία πρόταση, όχι μόνο δεν συνέβαλε στη διαμόρφωση εισηγήσεων, αλλά αναδείχθηκε η παράταξη των αποχωρήσεων στο συνέδριο.

-Την πρώτη μέρα στη διάρκεια της πανηγυρικής εκδήλωσης οι σύεδροι της ΔΑΚΕ αποχώρησαν σύσσωμοι όταν τέλειωσαν οι ομιλίες των εκπροσώπων της κυβέρνησης και της Ν.Δ.

-Τη δεύτερη ημέρα αποχώρησαν σύσσωμοι όταν τέλειωσαν την ομιλία τους οι εκπρόσωποι της ΔΑΚΕ στο απερχόμενο Δ.Σ. γράφοντας στα παλαιότερα των υποδημάτων τους ολόκληρο το απερχόμενο προεδρείο, τα μέλη του οποίου μόλις ξεκινούσαν τις ομιλίες τους.

-Την Τρίτη ημέρα αποχώρησαν όταν τα διαδικαστικά τερτίπια τους δεν οδήγησαν στην αποτροπή λήψης αποφάσεων και έγκρισης ψηφισμάτων από το συνέδριο.

-Τέλος όλες τις μέρες κατά τη διάρκεια των τοποθετήσεων συνέδρων, η ισχνή παρουσία και τα άδεια καθίσματα των συνέδρων της ΔΑΚΕ επιβεβαίωναν την αντίληψη που σε κάθε συνέδριο δημιουργείται στους υπόλοιπους συνέδρους, πως δηλαδή για άλλους λόγους ήρθαν οι σύεδροι της ΔΑΚΕ στην Αθήνα, αλλά πάντως όχι για να συζητήσουν για τα προβλήματα του κλάδου και να συμβάλλουν στη διαμόρφωση αποφάσεων.

ΕΣΑΚ-ΔΕΕ - Η «καθαρή-ταξική γραμμή»

Στην «καθαρή-ταξική» γραμμή που πολιτεύτηκε όλα αυτά τα χρόνια η παράταξη της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ ακολούθησε και στο 14ο συνέδριο της ΟΛΜΕ.

Καμία πρόταση για συνδιαμόρφωση με τις άλλες αριστερές παρατάξεις κοινών αιτημάτων, πρωτοβουλιών, κειμένων ή σχεδίων αποφάσεων.

Μόνο μέλημα των εκπροσώπων αυτού του χώρου ήταν να αποδείξουν πως κατά τη γνώμη τους όλοι οι άλλοι είναι συμβιβασμένοι και οι θέσεις και οι απόψεις τους στηρίζουν την κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Ένωση!

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 14ου και 13ου ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ ΟΛΜΕ						
	14ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ/2009		13ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ/2007		ΔΙΑΦΟΡΑ	
ΠΑΣΚ	141	27,2%	124	25,1%	17	2,1%
ΔΑΚΕ	180	34,7%	188	38,1%	-8	-3,3%
ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ	90	17,4%	82	16,6%	8	0,8%
ΕΣΑΚ - ΔΕΕ	56	10,8%	48	9,7%	8	1,1%
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ	43	8,2%	44	8,9%	-1	-0,7%
ΔΙΑΦΟΡΟΙ	8	1,5%	8	1,6%	0	-0,1%
ΛΕΥΚΑ - ΑΚΥΡΑ	5		10		-5	
ΣΥΝΟΛΟ ΣΥΝΕΔΡΩΝ	523		504		19	

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Στα ντοκουμέντα του 13ου και του 14ου Συνεδρίου της ΟΛΜΕ τονίζονταν, μεταξύ άλλων, και τα εξής: «Η επίθεση του νεοφιλελευθερισμού στην Ελλάδα, την Ευρώπη και τον κόσμο κλιμακώνεται. Σε παγκόσμιο επίπεδο η ανισότητα, η φτώχεια, η αύξηση της εκμετάλλευσης, οι πολεμικές επεμβάσεις, η οικολογική καταστροφή είναι οι συνέπειες μιας νέας βαρβαρότητας, που επικρατούν η κυριαρχία των ΗΠΑ, των υπερεθνικών μονοπωλίων, του ΟΟΣΑ και του Δ.Ν.Τ.

Στην Ευρώπη ο ανταγωνισμός αναγορεύεται σε κυρίαρχο στόχο και, για να προωθηθεί, δίνεται βάρος στις διαρθρωτικές πολιτικές (απελευθερώσεις αγορών, ιδιωτικοποιήσεις, πολιτικές αγοράς εργασίας), αφού η δημοσιονομική και η νομισματική πολιτική θεωρούνται «κλειδωμένες».

Η στρατηγική της Λισσαβόνας αποτελεί το σύγχρονο εργαλείο αντεργατικών αναδιαρθρώσεων, ώστε να αποδομηθεί ό,τι απέμεινε από το κοινωνικό μοντέλο, το πρότυπο απασχόλησης καθώς και το ρυθμιστικό πλαίσιο προστασίας της εργασίας, και να διασφαλιστεί φτηνή εργατική δύναμη για το κεφάλαιο. Η επίθεση επεκτείνεται και στα ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες.

Οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την καθιέρωση της «ευέλικτης ασφάλειας» (flexicurity) έχουν ως άμεσο στόχο τη διεύρυνση των ευέλικτων μορφών εργασίας και αποτελούν μια νέα εργασιακή βαρβαρότητα, που συνοδεύεται από ανατροπές στα ασφαλιστικά δικαιώματα και οδηγεί τα ασφαλιστικά ταμεία σε κατάρρευση, με παράλληλη υπόσκαψη των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας

και κυρίως των όποιων όρων προστασίας από τις απολύσεις.

Παραθέτουμε τις ελαστικές και επισφαλείς εργασιακές σχέσεις των τελευταίων χρόνων στη χώρα μας:

- » Συμβάσεις έργου (μπλοκάκι) που υποκαθιστούν σχέση μισθωτής εργασίας
- » Ποικίλες μορφές συμβάσεων ορισμένου χρόνου
- » Ενοικίαση εργαζομένων
- » Ποικίλες μορφές μερικής απασχόλησης και ωρομισθίων
- » Προγράμματα Stage

κανονικό πρόγραμμα

» Ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς με λίγες ώρες (από 2-6 μέχρι 10 πιο σπάνια) εβδομαδιαίως στην Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη

» Ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς με συμβάσεις έργου (ΙΔΕΚΕ)

» Προσωπικό καθαρισμού με συμβάσεις έργου

» Εργαζόμενους σε συνεργεία καθαρισμού με αδιευκρίνιστο εργασιακό καθεστώς (καθιερώθηκε με νόμο το 2008 αλλά μάλλον δεν έχει ακόμη εφαρμοστεί)

» Προγράμματα Stage για

διαγωνισμούς για μόνιμο προσωπικό να τις μετατρέψει σε συμβάσεις ορισμένου χρόνου δημιουργεί μία νέα γενιά συμβασιούχων και οδηγεί σε υπολειτουργία μία σειρά υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα.

Αγωνιζόμαστε:

1. Να καταργηθούν όλες οι ελαστικές μορφές απασχόλησης και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα (συμβάσεις έργου, ωρομίσθιοι, προγράμματα stage, ενοικίαση εργαζομένων κλπ.) καθώς και οι νόμοι της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ που τις καθιέρωσαν.

2. Μόνιμη, σταθερή και ασφαλισμένη εργασία με πλήρες ωράριο για όλους τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση και στο δημόσιο γενικότερα. Πλήρη σταθερή ασφαλισμένη και αξιοπρεπώς αμειβόμενη εργασία με συμβάσεις αορίστου χρόνου για όλους τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα.

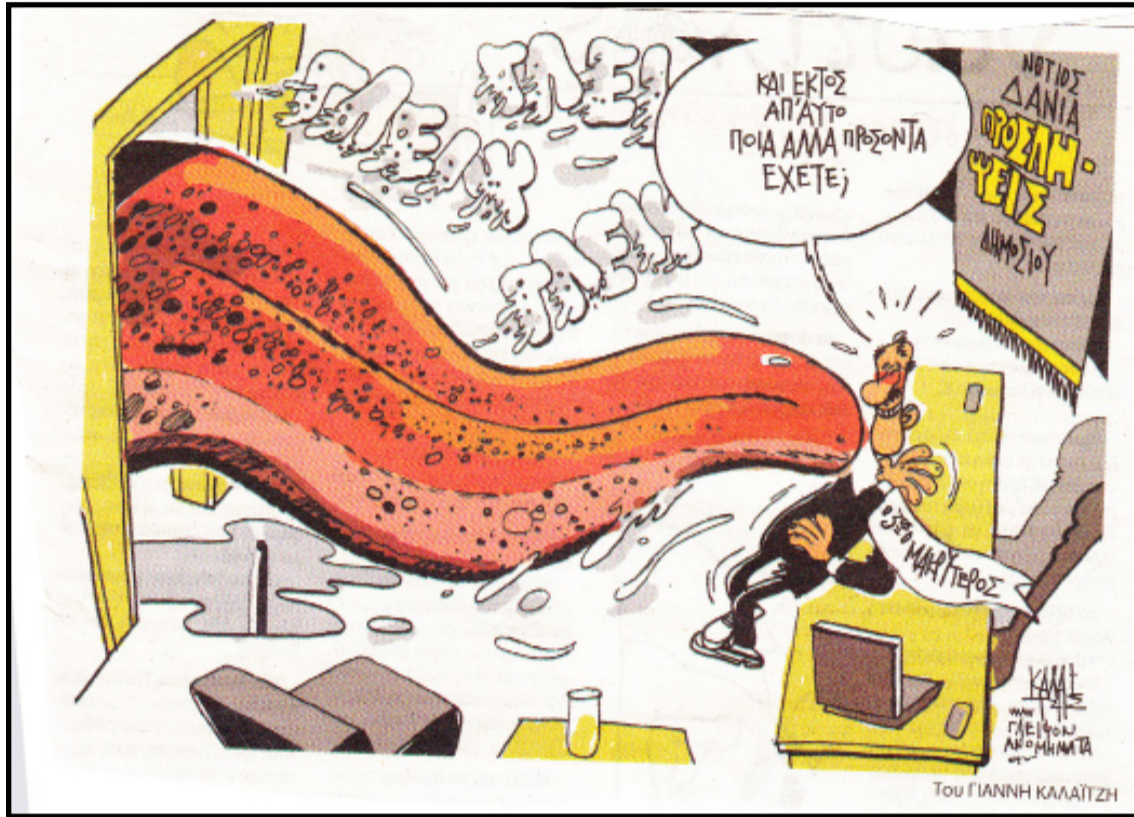
3. Στο πλαίσιο αυτό να καταργηθεί άμεσα ο θεσμός της εργασιακής σχέσης του ωρομισθίου εκπαιδευτικού σε όλες τις περιπτώσεις (κανονικό πρόγραμμα, ΠΔΣ, ολοήμερο, ΙΔΕΚΕ κ.λπ.)

4. Διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών στην εκπαίδευση σύμφωνα με τις πραγματικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

5. Κατάργηση του θεσμού του αναπληρωτή εκπαιδευτικού με εξαίρεση οι περιπτώσεις πραγματικής αναπλήρωσης. Πλήρη ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα και 12μηνη σύμβαση εργασίας για τους αναπληρωτές. Άμεση μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Καθιέρωση του 18μηνου ως ανώτατο όριο στην αναπλήρωση, μετά την πάροδο του οποίου μονιμοποιείται ο εκπαιδευτικός. Όλες οι προσλήψεις μέσα από τους πίνακες.

6. Μόνιμο και επαρκές προσωπικό καθαριότητας, γραμματειακής υποστήριξης και φύλαξης σε όλα τα σχολεία.

7. ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΓΕΝΙΚΑ: Να αναγνωριστεί η εργασιακή εμπειρία όσων εργάστηκαν με stage ή ως συμβασιούχοι στο δημόσιο με ειδική μοριοδότηση ανάλογα με το χρόνο απασχόλησής τους. Να τακτοποιηθούν όσοι συμβασιούχοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Να προκηρυχθούν άμεσα διαγωνισμοί μέσω ΑΣΕΠ για να καλυφθούν οι χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις στο δημόσιο. Μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαγωνισμοί για προσλήψεις να μη φύγει κανείς εργαζόμενος από το δημόσιο και να διασφαλιστούν αναδρομικά σε όλους τα ασφαλιστικά και μισθολογικά τους δικαιώματα.

» Εργασιακές διακρίσεις σε βάρος των νεοπροσλαμβανόμενων

» Αδήλωτη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία

» Απλήρωτη και ανασφάλιστη υπερωριακή απασχόληση

» Συνολική διευθέτηση του χρόνου εργασίας (ελαστικό ωράριο)

» Υπεργολαβίες

Στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχουμε:

» Αναπληρωτές εκπαιδευτικούς με 10μηνες συμβάσεις (στην καλύτερη περίπτωση) αλλά και με συμβάσεις λίγων μηνών

» Ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς μέχρι 11 ώρες εβδομαδιαίως στο

τους σχολικούς φύλακες που καταργήθηκαν με τη μονιμοποίησή τους

Η ανασφάλιστη κακοπληρωμένη εργασία των εργαζομένων με προγράμματα stage, που στην πραγματικότητα δεν αποκτούν εργασιακή εμπειρία αλλά καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αποτελεί τη μεγάλη ντροπή των κυβερνήσεων της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ που τα εφάρμοσαν και τα χρησιμοποίησαν ως εργαλεία πελατειακών σχέσεων.

Ο τρόπος που η κυβέρνηση καταργεί τα stage στον δημόσιο τομέα χωρίς να εξασφαλίζει μέλλον και προοπτική στους εργαζόμενους σε αυτά είναι σαν να θέλει «να καταργήσει τη δουλειά σκοτώνοντας τους σκλάβους».

Η διατήρηση και επέκταση των stage στον ιδιωτικό τομέα διευρύνει την ελαστικότητα των εργασιακών σχέσεων, προσφέρει δωρεάν εργασία νέων ανθρώπων στους εργοδότες, αφού θα πληρώνονται από τον ΟΑΕΔ, οδηγεί σε απολύσεις εργαζομένων μεγαλύτερων ηλικιών και οδηγεί στη συμπίεση των μισθολογικών και εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων προς το κατώτερο δυνατό επίπεδο.

Η απόφαση της κυβέρνησης να περιορίσει τις συμβάσεις μίσθωσης έργου στο δημόσιο και αντί να κάνει

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Αρνηση να προσφέρουν στοιχειωδώς στη λειτουργία της ομοσπονδίας και στην υλοποίηση των αποφάσεων του Δ.Σ., δείχνει η πλειοψηφία των μελών του. Επαναλαμβάνεται έτσι, και σε πιο ακραία μορφή αυτή τη φορά, το φαινόμενο της πλήρους απαξίωσης του συνδικαλιστικού οργάνου από τα ίδια τα μέλη του. Και από ορισμένα μάλιστα μέλη, όπως από τον εκπρόσωπο της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, η απαξίωτική αυτή στάση επενδύεται ως «επαναστατική - ταξική» αντίληψη και συμπεριφορά.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή λειτουργίας του νέου Δ.Σ.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 1^ο (Ιούλιος 2009):

Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για τη συγκρότησή του σε σώμα οι εκπρόσωποι των Συνεργαζόμενων Εκπαιδευτικών Κινήσεων (ΣΕΚ) υποστήριξαν την ανάγκη να εκλεγεί προεδρείο από τις δυνάμεις που στήριξαν και ψήφισαν το πλαίσιο αποφάσεων του 14ου Συνεδρίου, χωρίς αποκλεισμούς και των άλλων παρατάξεων. Ένα προεδρείο που θα αγωνίζεται σταθερά και ανυποχώρητα για την ενότητα, τη συσπείρωση και την ενεργοποίηση του εκπαιδευτικού κόσμου, θα οργανώνει τους αγώνες μας για την προάσπιση των δικαιωμάτων μας, θα διεκδικεί ανυποχώρητα τα αιτήματά μας, θα στηρίζει τη Δημόσια Εκπαίδευση και δεν θα

υποτάσσεται στον κυβερνητικό συνδικαλισμό και στις κομματικές σκοπιμότητες.

Η πρώτη και δεύτερη ψηφοφορία στη συνεδρίαση συγκρότησης απέβησαν άκαρπες, αφού κανένας υποψήφιος δεν συγκέντρωσε την απαιτούμενη, απόλυτη πλειοψηφία. Πριν την τρίτη και καθοριστική ψηφοφορία (16 Ιούλη), διατυπώθηκε από τους εκπροσώπους των ΣΕΚ η πρόταση για εκλογή προεδρείου αντίστοιχου με αυτό που υπήρξε την προηγούμενη διετία (εναλλαγή σε ισότιμη βάση στις θέσεις του προεδρείου από τις δυνάμεις που ψήφισαν τις αποφάσεις του 14ου Συνεδρίου). Σε αυτή την πρόταση δεν ανταποκρίθηκε καμία δύναμη και η ευθύνη για την εκλογή του εκπροσώπου της ΔΑΚΕ στη θέση του προέδρου βαρύνει όλες τις άλλες παρατάξεις. Οι εκπρόσωποι της ΠΑΣΚ εκ των υστέρων διατείνονταν ότι συμφωνούσαν με την πρόταση αυτή αλλά δεν το διατύπωσαν στη συνεδρίαση ..... «εκ παραδρομής» όπως αναφέρεται σε ανακοίνωση της ΠΑΣΚ.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 2^ο (Σεπτέμβριος 2009):

Στη συνέχεια διαπιστώνοντας πως η εμφανής αναγκαιότητα για την δημιουργία προγραμματικού προεδρείου δεν αποτελούσε πλειοψηφική αντίληψη στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ (δεν υπήρχε η αναγκαία 6η ψήφος από την εκπρόσωπο των Παρεμβάσεων ή τον εκπρόσωπο της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ) και προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο όλες

οι θέσεις του προεδρείου να καταληφθούν από εκπροσώπους της ΔΑΚΕ, προτάθηκε πάλι από τους εκπροσώπους των ΣΕΚ ως λύση ανάγκης και διεξόδου, και με δεδομένο ότι επίκειται μια δύσκολη χρονιά, που απαιτεί τη μέγιστη δυνατή ενεργοποίηση του κλάδου, η συγκρότηση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ με τη συμμετοχή όλων των παρατάξεων, σε αντιπροσωπευτική δηλαδή βάση, «χωρίς να θέτουμε ως όρο για τη δική μας συμμετοχή τη συμμετοχή όλων των άλλων παρατάξεων», όπως εξηγούσε η ανακοίνωση των ΣΕΚ.

Οι εκπρόσωποι των ΣΕΚ επέμειναν ότι όλοι έχουν την υποχρέωση να αναλάβουν τις ευθύνες τους για να γίνει αποτελεσματική για τους εκπαιδευτικούς και για το δημόσιο σχολείο η ΟΛΜΕ.

Η ΠΑΣΚ απείχε από όλες τις συνεδριάσεις συγκρότησης μετά την εκλογή του προέδρου από τη ΔΑΚΕ. Η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ πρότεινε αντιπροσωπευτικό αναλογικό προεδρείο, με την προϋπόθεση πως θα συμμετάσχουν όλες οι άλλες παρατάξεις. Οι Συσπειρώσεις-Παρεμβάσεις επέμειναν στην άρνησή τους να συμμετάσχουν στο προεδρείο σε κάθε περίπτωση.

Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής ήταν όλες οι κύριες θέσεις του προεδρείου (πρόεδρος, αντιπρόεδρος, γ. γραμματέας και ταμίας) να καταληφθούν από τους εκπροσώπους της ΔΑΚΕ και οι υπόλοιπες θέσεις ευθύνης έμειναν κενές.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 3^ο (Δεκέμβριος 2009):

Δυστυχώς στην πορεία οι εξελίξεις δικαίωσαν την πρότασή των ΣΕΚ. Τόσο τα μεγάλα προβλήματα, που όχι μόνο παραμένουν αλλά και διογκώνονται (ασφαλιστικό-ταμεία, μισθοί- λιτότητα- εργασιακά-προτάσεις Υπουργού Παιδείας, εκπαιδευτικά-προτάσεις ΕΣΥΠ και προγραμματικές δηλώσεις κυβέρνησης κ.λπ.), όσο και η αδυναμία ενός μονοπαραταξιακού

πλέον προεδρείου στην ΟΛΜΕ να σηκώσει το βάρος της οργάνωσης της αντίστασης του κλάδου μας και της λειτουργίας της ίδιας της ομοσπονδίας, ώθησαν ώστε να επαναφερθεί στο τραπέζι του Δ.Σ. αυτή η πρόταση των ΣΕΚ.

Για αυτό το λόγο οι εκπρόσωποι των ΣΕΚ με δημόσια δήλωσή τους απευθύνθηκαν σε όλες τις παρατάξεις και τα μέλη του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, προτείνοντας ως μοναδική λύση διεξόδου την άμεση ανασυγκρότηση του προεδρείου της ομοσπονδίας σε αντιπροσωπευτική - λειτουργική βάση (μία θέση στο προεδρείο σε κάθε παράταξη που εκπροσωπείται στο Δ.Σ., ανάλογα με τη σειρά των ψήφων που έλαβε στο τελευταίο συνέδριο, συζητώντας και κάθε άλλη πρόταση που οδηγεί σε μη μονοπαραταξιακό προεδρείο και τη συμμετοχή όλων παρατάξεων το επιθυμούν).

Η πρόταση αυτή απορρίφθηκε ξανά από όλες τις άλλες παρατάξεις. Η ΔΑΚΕ γενναϊόδωρα πρότεινε να καταλάβουν οι εκπρόσωποι των ΣΕΚ τις .... υπόλοιπες θέσεις (οργανωτικού και ειδικού γραμματέα) ενώ όλες οι άλλες παρατάξεις επέμειναν στις αρχικές τους θέσεις.

Οι εκπρόσωποι των ΣΕΚ επέμειναν κατόπιν τούτου όλα τα μέλη του Δ.Σ. να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να έχουν συγκεκριμένη χρέωση τομέων δουλειάς στην ζωή και την υλοποίηση των αποφάσεων της ομοσπονδίας, ανεξάρτητα από αξιώματα.

Δυστυχώς και αυτή η αυτονόητη πρόταση που στην πραγματικότητα είναι στοιχειώδης καταστατική υποχρέωση όλων των μελών του Δ.Σ. απορρίφθηκε από την πλειοψηφία !! (4 μόνο μέλη ψήφισαν υπέρ: οι εκπρόσωποι των ΣΕΚ, των Παρεμβάσεων και ο πρόεδρος του Δ.Σ. και 7 μέλη ψήφισαν κατά: οι εκπρόσωποι της ΠΑΣΚ, της ΔΑΚΕ(πλην του προέδρου) και της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ !!).

9 Γενάρη 2010: Μνήμη Νίκου Τεμπονέρα ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

Πραγματοποιήθηκε όπως κάθε χρόνο στην Πάτρα, έξω από το σχολικό συγκρότημα που έγινε η δολοφονία του, στις 9 του Γενάρη, εκδήλωση μνήμης για τον καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα. Κάθε χρόνο, στις 9 του Γενάρη, η σκέψη μας αρνείται πεισματικά να δεχτεί την πραγματικότητα αυτής της εγκληματικής πράξης, αρνείται να ξεχάσει τις συνθήκες που οδήγησαν στον πρόωπο και άδικο χαμό του.

Το Γενάρη του 1991 ο Νίκος Τεμπονέρας, υπερασπίζοντας τους μαθητές του, την παιδεία και τις δημοκρατικές ελευθερίες του λαού μας, όρθωσε το ανάστημά του απέναντι στον κρατικό αυταρχισμό και την παρακρατική τυφλή βία και μισαλλοδοξία.

Η εκδήλωση οργανώθηκε από την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ. Παρευρέθηκαν η σύζυγος και τα παιδιά του Νίκου, εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, κομμάτων, συνδικάτων και νεολαϊστικών οργανώσεων. Στην εκδήλωση μίλησαν εκπρόσωποι του ΟΛΜΕ, της ΔΟΕ και του ΕΑΜ, της οργάνωσης του Ν. Τεμπονέρα.

Ακολούθησε μαζική πορεία στο κέντρο της πόλης.

Ο ΝΙΚΟΣ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑΣ ΖΕΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Υ.Γ. Φασιστοειδή μετά από λίγες ημέρες σύλλησαν το μνημείο του Τεμπονέρα γράφοντας συνθήματα και αφήνοντας την υπογραφή τους σε μια φασιστική φυλλάδα. Απάντηση θα πάρουν για την προσβολή στο νεκρό από τους αγώνες που έρχονται.